

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 58

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

49 tomas

2006 m. vasario 28 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 1
- ★ 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 319/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams 32
- ★ 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 320/2006, nustatantis laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 42

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 318/2006

2006 m. vasario 20 d.

dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 straipsnį ir 37 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Veikiant ir vystantis bendrai žemės ūkio produktų rinkai, kartu turėtų būti kuriama bendra žemės ūkio politika, kuri visų pirma apimtų įvairias, atsižvelgiant į produktą, žemės ūkio produktų rinkų bendro organizavimo formas.
- (2) Bendrijos cukraus rinka grindžiama principais, kurie anksčiau vykdant kitų rinkų bendrą organizavimą buvo iš esmės reformuoti. Siekiant Sutarties 33 straipsnyje apibrėžtų tikslų ir visų pirma stabilizuoti rinką bei užtikrinti deramą žemės ūkio bendruomenės cukraus sektoriuje gyvenimo lygį, būtina iš pagrindų peržiūrėti bendrą rinkos organizavimą cukraus sektoriuje.
- (3) Atsižvelgiant į šias aplinkybes, 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ⁽³⁾ turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu.
- (4) Turėtų būti nustatytos standartinės kokybės baltojo ir žaliavinio cukraus referencinės kainos. Tokia standartinė kokybė turėtų būti tipinė vidutinė Bendrijoje pagaminto

cukraus kokybė, ir ją reikėtų apibrėžti remiantis cukraus prekyboje taikomais kriterijais. Be to, turėtų būti numatyta galimybė patikslinti šią standartinę kokybę, visų pirma atsižvelgiant į verslo reikalavimus ir pokyčius analizės technologijų srityje.

- (5) Siekiant gauti patikimą informaciją apie cukraus rinkos kainas Bendrijoje, turėtų būti sukurta kainų pranešimo sistema, kuria remiantis turėtų būti nustatomi baltojo cukraus rinkos kainos lygiai.

- (6) Turėtų būti nustatyta standartinės kokybės, kuri turėtų būti apibrėžta, kvotinių runkelių minimali kaina, kad būtų užtikrintas deramas Bendrijos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų gyvenimo lygis.

- (7) Deramai cukraus gamybos įmonių ir cukrinių runkelių augintojų teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrai užtikrinti reikalingos konkrečios priemonės. Todėl turėtų būti nustatytos standartinės nuostatos, reglamentuojančios sutartinius cukrinių runkelių pirkėjų ir pardavėjų santykius. Dėl gamtinės, ekonominės bei techninės padėties įvairovės labai sunku nustatyti visoje Bendrijoje vienodas cukrinių runkelių pirkimo sąlygas. Cukrinių runkelių augintojų asociacijos ir cukraus gamybos įmonės jau yra sudariusios tarpšakinius prekybos susitarimus. Todėl bendrosiose nuostatose turėtų būti tik apibrėžtos cukrinių runkelių augintojams ir pramonei būtinausios bei sklandžią cukraus ūkio veiklą užtikrinančios garantijos, tarpšakinuose prekybos susitarimuose paliekant galimybę tam tikroms taisyklėms taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas.

- (8) Priežastys, praeityje skatinusios Bendriją priimti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybos kvotų sistemą, yra išlikusios. Tačiau Bendrijai ir pasauliui vystantis būtina koreguoti gamybos sistemą, siekiant numatyti naujas priemones ir kvotų mažinimą. Pagal ankstesnę kvotų sistemą valstybė narė turėtų paskirstyti kvotas jos teritorijoje įsteigtiems įmonėms. Esant naujam bendram rinkos organizavimui cukraus sektoriuje teisinis kvotų statusas turėtų būti išlaikytas tais atvejais, kai remiantis Teisingumo Teismo teismine praktika kvotų sistema sudaro cukraus sektoriaus rinkos reguliavimo mechanizmą, skirtą užtikrinti tai, kad būtų pasiekti visuomenės interesų tikslai.

⁽¹⁾ 2006 m. sausio 19 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 26 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

⁽³⁾ OL L 178, 2001 6 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 39/2004 (OL L 6, 2004 1 10, p. 16).

- (9) Atsižvelgiant į naujausius Pasaulio prekybos organizacijos komisijos ir Apeliacinės tarybos sprendimus dėl ES cukraus eksporto subsidijų bei siekiant užtikrinti, kad Bendrijos ūkio subjektai sklandžiai pereitų nuo ankstesnės kvotų sistemos prie dabartinės sistemos, būtų galima 2006–2007 prekybos metais cukraus įmonėms skirti papildomą kvotą atsižvelgiant į mažesnę C cukraus vertę.
- (10) Siekiant kompensuoti cukraus kainų kritimo poveikį izogliukozei, taip pat išvengti kliūčių tam tikros kokybės izogliukozės gamybai, dabartiniam kvotinės izogliukozės gamintojams turėtų būti paskirtos papildomos kvotos. Be to, galėtų būti pridėtinės kvotos kai kurių valstybių saldiklių sektoriaus koregavimui tokiomis sąlygomis, kuriomis skiriama papildoma cukraus kvota.
- (11) Siekiant užtikrinti, kad Bendrijoje būtų pakankamai sumažinta cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamyba, Komisijai turėtų būti suteikta teisė po restruktūrizavimo fondo uždarymo 2010 m. koreguoti kvotas iki tvaraus lygio.
- (12) Atsižvelgiant į tai, kad kvotų taikymo laikotarpiu būtina numatyti tam tikrą nacionalinį lankstumą struktūriškai koreguojant perdirbimo pramonę ir runkelių bei cukranendrių auginimą, valstybėms narėms turėtų būti leista laikantis tam tikrų ribų keisti įmonių kvotas, tačiau neapribojant restruktūrizavimo fondo, įsteigto 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 320/2006, nustatančiu laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ⁽¹⁾, kaip priemonės, veikimo.
- (13) Cukraus kvotos paskirstomos ar sumažinamos po įmonių susijungimo ar perleidimo, fabriko perleidimo arba fabriko išnuomojimo. Turėtų būti nustatytos sąlygos, kuriomis valstybės narės koreguotų atitinkamų įmonių kvotas ir tuo pačiu metu užtikrintų, kad cukrų gaminančių įmonių kvotų pakeitimai nepažeistų runkelių ar cukranendrių suinteresuotų augintojų interesus.
- (14) Kadangi gamybos kvotų paskirstymas įmonėms yra priemonė užtikrinti, kad cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams būtų mokamos Bendrijos kainos ir jie turėtų rinką savo produkcijai realizuoti, perleidžiant kvotas gamybos regionų viduje būtina atsižvelgti į visų suinteresuotų šalių, visų pirma į runkelių ir cukranendrių augintojų, interesus.
- (15) Siekiant išplėsti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo realizavimo rinkas Bendrijos viduje, turėtų būti numatyta galimybė nustatyti sąlygomis laikyti cukrų, izogliukoze ir inulino sirupą, naudojamus Bendrijoje gaminant tam tikrus produktus, pavyzdžiui, chemines medžiagas, farmacijos produktus, spiritą ar romą, nekvotine produkcija.
- (16) Dalis nekvotinės produkcijos turėtų būti naudojama siekiant užtikrinti tinkamą tiekimą į atokiausius regionus arba galėtų būti eksportuojama pagal Bendrijos PPO išipareigojimus.
- (17) Jei cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo gamyba viršija kvotas, turėtų būti galima numatyti cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo perviršio perkėlimo į kitus metus mechanizmą, tokį perviršį traktuojant kaip kitų prekybos metų kvotinę produkciją, siekiant išvengti cukraus rinkos iškraipymo dėl šio cukraus pertekliaus.
- (18) Esama tam tikrų nekvotinės gamybos mechanizmų. Jeigu tam tikri kiekiai neatitinka taikomų sąlygų, už perteklių turėtų būti imamas mokestis, kad būtų išvengta tokių kiekių, keliančių pavojų rinkos padėčiai, kaupimosi.
- (19) Turėtų būti įvestas gamybos mokestis, siekiant prisidėti finansuojant bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo išlaidas.
- (20) Siekiant numatyti veiksmingą cukrų, izogliukoze ar inulino sirupą gaminančių ūkio subjektų gamybos kontrolę, turėtų būti sukurta ūkio subjektų patvirtinimo sistema, o atitinkamai valstybei narei turėtų būti teikiama išsami informacija apie jų gamybą.
- (21) Turėtų būti taikoma laikina ir ribota supirkimo sistema, siekiant prisidėti stabilizuojant rinką tais atvejais, jei rinkos kainos tam tikrais prekybos metais nukristų žemiau referencinės kainos, nustatytos kitiems prekybos metams.
- (22) Turėtų būti įvestos naujos, Komisijos valdomos rinkos priemonės. Pirmą, jeigu rinkos kainos nukristų žemiau referencinės baltojo cukraus kainos, Komisijos nustatytomis sąlygomis ūkio subjektai galėtų naudotis privataus sandėliavimo schema. Antra, siekiant cukraus rinkose išlaikyti struktūrinės pusiausvyros kainų lygį, artimą referencinei kainai, Komisijai turėtų būti suteikta galimybė nuspręsti pašalinti cukrų iš rinkos tokiu laikotarpiu, kuris yra reikalingas atstatyti rinkos pusiausvyrą.
- (23) Bendros Bendrijos cukraus rinkos sukūrimas apima prekybos prie Bendrijos išorės sienų sistemos įdiegimą. Pagal šią prekybos sistemą turėtų būti numatyti importo muitai ir eksporto grąžinamosios išmokos, o ji pati turėtų iš esmės stabilizuoti Bendrijos rinką. Prekybos sistema turėtų būti grindžiama išipareigojimais, priimtais daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 42.

- (24) Siekiant stebėti prekybos cukrumi su trečiosiomis šalimis apimtį, turėtų būti numatyta importo ir eksporto licencijų sistema su užstatu, užtikrinančiu, kad sandoriai, kuriems šios licencijos išduotos, būtų atlikti iš tikrųjų.
- (25) Siekiant užtikrinti, kad ši prekybos tvarka galėtų veikti tinkamai, turėtų būti numatytas įvežimo perdirbti susitarimų reglamentavimas arba jų uždraudimas, kai tai reikalinga dėl rinkoje susidariusios padėties.
- (26) Muitų sistema leidžia atsisakyti visų kitų apsaugos priemonių prie Bendrijos išorės sienų. Vidaus rinka ir muitų mechanizmas išskirtinėmis aplinkybėmis galėtų pasirodyti neadekvatus. Tokiais atvejais tam, kad Bendrijos rinka ne liktų be apsaugos nuo galimų sutrikimų, Bendrija turėtų turėti galimybę nedelsdama imtis visų būtinų priemonių. Tokios priemonės turėtų atitikti tarptautinius Bendrijos įsipareigojimus.
- (27) Pagal PPO susitarimus žemės ūkio produktams taikomi muitai dažniausiai yra nustatyti bendrajame muitų tarife. Tačiau įdiegus papildomus mechanizmus, būtina numatyti galimybę priimti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl kai kurių į šio reglamento taikymo sritį patenkančių produktų.
- (28) Siekiant išvengti žalingo poveikiui Bendrijos rinkai, kuri gali sukelti tam tikrų žemės ūkio produktų importas, arba tokių poveikį neutralizuoti, tokių produktų importui turėtų būti taikomas papildomas muitas, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos.
- (29) Tam tikromis sąlygomis tikslinga Komisijai suteikti įgaliojimus atidaryti ir administruoti tarifines kvotas pagal tarptautinius susitarimus, sudarytus pagal Sutartį, arba pagal kitus Tarybos aktus.
- (30) Bendrija yra sudariusi keletą susitarimų su trečiosiomis šalimis dėl lengvatinių sąlygų patekti į rinką, pagal kuriuos šioms šalims leidžiama palankiomis sąlygomis eksportuoti į Bendriją cukranendrių cukrų. Todėl būtina įvertinti rafinavimo įmonių cukraus, reikalingo rafinuoti, poreikį ir tam tikromis aplinkybėmis importo licencijas skirti tik importuoto cukranendrių cukraus didelio kiekio naudotojams, kurie laikomi nuolatinėmis rafinavimo įmonėmis Bendrijoje.
- (31) Nuostatos dėl eksporto į trečiąsias šalis grąžinamųjų išmokų, paremtų kainų Bendrijoje ir pasaulinėje rinkoje skirtumu ir neviršijančių EB įsipareigojimų PPO nustatytų ribų, suteikimo turėtų būti galimo Bendrijos dalyvavimo tarptautinėje prekyboje cukrumi apsaugos priemonė. Subsidijuojamam eksportui turėtų būti taikomi kiekio ir biudžeto išlaidų apribojimai.
- (32) Apribojimų dėl vertės laikymasis turėtų būti užtikrintas eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymo metu, stebint mokėjimus pagal taisykles, susijusias su Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondu. Stebėseną galima palengvinti iš anksto privalomai nustatant eksporto grąžinamąsias išmokas, tuo pačiu metu sudarant galimybę diferencijuotų grąžinamųjų išmokų atveju pakeisti nurodytą paskirties vietą geografinėje teritorijoje, kuriai taikoma bendra eksporto grąžinamosios išmokos norma. Pakeitus paskirties vietą, turėtų būti mokama faktinei paskirties vietai taikoma eksporto grąžinamoji išmoka neviršijant dydžio, taikomo iš anksto nustatytai paskirties vietai.
- (33) Kiekio apribojimų atitiktį turėtų užtikrinti patikima ir veiksminga stebėsenos sistema. Šiam tikslui eksporto grąžinamosios išmokos turėtų būti skiriamos, jeigu yra išduota eksporto licencija. Eksporto grąžinamosios išmokos turėtų būti skiriamos laikantis esamų ribų, atsižvelgiant į atskirą kiekvieno atitinkamo produkto atvejį. Šios taisyklės išimtis leidžiama taikyti tik Sutarties I priede neišvardytiems perdirbtiems produktams, kuriems netaikomi kiekio apribojimai. Reikėtų numatyti nuo administravimo taisyklių griežto laikymosi leidžiančią nukrypti nuostatą tiems atvejams, kai nėra tikėtina, jog eksportas, už kurį skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos, viršys nustatytą kiekį.
- (34) Suteikus nacionalinę pagalbą, kiltų pavojus tinkamam bendromis kainomis paremtos vienos bendros rinkos veikimui. Todėl produktams, kuriuos apima šis bendras rinkos organizavimas, turėtų būti taikomos valstybės pagalba reglamentuojančios Sutarties nuostatos. Tačiau siekiant išsivelninti cukraus sektoriaus reformos poveikį, kurio tikimasi tam tikromis aplinkybėmis, turėtų būti leidžiama suteikti tam tikrą valstybės pagalbą.
- (35) Valstybėse narėse, kuriose cukraus kvota ypač sumažinta, cukrinių runkelių augintojai susidurs su ypatingai rimtomis prisitaikymo problemomis. Tokiais atvejais pereinaimo laikotarpio Bendrijos paramos cukrinių runkelių augintojams nepakaks visiems runkelių augintojų sunkumams įveikti. Todėl valstybėms narėms, sumažinusioms kvotą daugiau kaip 50 %, turėtų būti leidžiama suteikti valstybės paramą cukrinių runkelių augintojams pereinaimo laikotarpio Bendrijos paramos taikymo metu. Siekiant, kad valstybės narės suteikta valstybės parama neviršytų cukrinių runkelių augintojų poreikių, atitinkamos valstybės paramos bendra suma turėtų būti nustatoma ją patvirtinant Komisijai, išskyrus Italijos atveju, kur produktyviausių cukrinių runkelių augintojų maksimalus poreikis siekiant prisitaikyti prie rinkos sąlygų po reformos gali sudaryti 11 EUR už toną išaugintų cukrinių runkelių. Be to, dėl konkrečių problemų, kurių tikimasi Italijoje, turėtų būti numatytos priemonės, kurios leistų cukrinių runkelių augintojams tiesiogiai ar netiesiogiai pasinaudoti suteikta valstybės parama.

- (36) Suomijoje cukrinių runkelių auginimas priklauso nuo konkrečių geografinių ir klimato sąlygų, kurių neigiamas poveikis prisidės prie cukraus reformos bendro poveikio. Dėl šios priežasties turėtų būti numatyta galimybė leisti šiai valstybei narei nuolat teikti tinkamo dydžio valstybės pagalbą cukrinių runkelių gamintojams.
- (37) Tikslinga numatyti priemones, kurių reikėtų imtis, jeigu Bendrijos rinką sutrikdytų arba kiltų sutrikdymo pavojus dėl iš esmės padidėjusių ar sumažėjusių kainų. Viena iš šių priemonių gali būti kvotos atidarymas cukraus importui iš pasaulinės rinkos sumažintu tarifu būtinam laikotarpiui.
- (38) Kadangi bendra cukraus rinka nuolat vystosi, valstybės narės ir Komisija turėtų nuolat informuoti viena kitą apie atitinkamus pokyčius.
- (39) Šio reglamento įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (40) Komisija turėtų būti įgaliota patvirtinti priemones, nepapastosios padėties atveju reikalingas konkrečioms praktinėms problemoms spręsti.
- (41) Cukraus gamyba Bendrijos atokiausiuose regionuose dėl savo ypatybių skiriasi nuo cukraus gamybos likusioje Bendrijos dalyje. Todėl finansinė parama sektoriui turėtų būti suteikiama išteklius tų regionų ūkininkams paskirstant po to, kai įsigalioja vietos gamybos rėmimo programos, kurias valstybės narės parengia pagal 2006 m. sausio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 247/2006, nustatantį specialias žemės ūkio priemones atokiausiems Sąjungos regionams ⁽²⁾. Dėl tos pačios priežasties Prancūzijai turėtų būti leista suteikti fiksuoto dydžio valstybės paramą savo atokiausiems regionams.
- (42) Valstybių narių išlaidas, patirtas dėl išpareigojimų taikant šį reglamentą, turėtų finansuoti Bendrija pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽³⁾, o nuo 2007 m. sausio 1 d. – pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo.
- (43) Keičiant Reglamente (EB) Nr. 1260/2001 numatytas priemones šiame reglamente numatytomis priemonėmis ir

2006–2007 prekybos metų rinkos padėčiai keičiant 2005–2006 prekybos metų rinkos padėtį bei siekiant užtikrinti Bendriją laikytusi savo tarptautinių išpareigojimų dėl Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 13 straipsnyje nurodyto C cukraus, gali iškilti sunkumų, kurie nėra nagrinėjami šiame reglamente. Siekiant įveikti šiuos sunkumus, Komisijai turėtų būti suteikta teisė patvirtinti pereinamojo laikotarpio priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatytas bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas taikomas šiems produktams:

KN Kodas		Aprašymas
a)	1212 91	Cukriniai runkeliai
	1212 99 20	Cukranendrės
b)	1701	Cukranendrių arba cukrinių runkelių cukrus ir chemiškai gryna sacharozė, kurių būvis kietas
c)	1702 20	Klevų cukrus ir klevų sirupas
	1702 60 95 ir 1702 90 99	Kitas kieto būvio cukrus ir cukraus sirupai, į kuriuos nėra pridėta kvapiųjų medžiagų ar dažiklių, išskyrus laktozę, gliukozę, maltodekstriną ir izogliukozę
	1702 90 60	Dirbtinis medus, sumaišytas arba nesumaišytas su natūraliu medumi
	1702 90 71	Karamelė, kurios sudėtyje esanti sacharozė sudaro ne mažiau kaip 50 % sausosios medžiagos masės
	2106 90 59	Aromatizuoti arba dažyti cukraus sirupai, išskyrus izogliukozės, laktozės, gliukozės ir maltodekstrino sirupus
d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izogliukozė
e)	1702 60 80 1702 90 80	Inulino sirupas
f)	1703	Melasa, gauta ekstrahuojant arba rafinuojant cukrų
g)	2106 90 30	Aromatizuoti arba dažyti izogliukozės sirupai
h)	2303 20	Runkelių masė, cukranendrių išspaudos ir kitos cukraus gamybos atliekos

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 42, 2006 2 14, p. 1.

⁽³⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103. Reglamentas panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1290/2005 (OL L 209, 2005 8 11, p. 1).

2. 1 dalyje išvardytiems produktams prekybos metai prasideda spalio 1 d. ir baigiasi kitų metų rugsėjo 30 d.

Tačiau 2006–2007 prekybos metai prasideda 2006 m. liepos 1 d. ir baigiasi 2007 m. rugsėjo 30 d.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

- 1) „baltasis cukrus“ – nearomatintas ir nedažytas cukrus, į kurį nėra pridėta jokių kitų medžiagų ir kurio sudėtyje esanti sacharozė, nustatyta poliarimetriniu metodu, sudaro ne mažiau kaip 99,5 % sausosios medžiagos masės;
- 2) „žaliavinis cukrus“ – nearomatintas ir nedažytas cukrus, į kurį nėra pridėta jokių kitų medžiagų ir kurio sudėtyje esanti sacharozė, nustatyta poliarimetriniu metodu, sudaro mažiau kaip 99,5 % sausosios medžiagos masės;
- 3) „izogliukozė“ – produktas, gautas iš gliukozės arba jos polimerų, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro fruktozė;
- 4) „inulino sirupas“ – tiesioginis produktas, gautas hidrolizės būdu iš inulino arba oligofruktozės, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos masės sudaro laisva arba sacharozės pavidalo fruktozė, išreikštas cukraus/izogliukozės ekvivalentais. Siekiant išvengti apribojimų mažai saldinimo savybių turinčių produktų, pagamintų naudojant inulino skaidulų perdirbimo įrangą ir netaikant inulino sirupui skirtos kvotos, rinkoje, šis apibrėžimas gali būti keičiamas 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka;
- 5) „kvotinis cukrus“, „kvotinė izogliukozė“ ir „kvotinis inulino sirupas“ – cukraus, izogliukozės arba inulino sirupo produkcijos kiekis, pagamintas konkrečiais prekybos metais pagal atitinkamos įmonės kvotą;
- 6) „pramoninis cukrus“ – cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo produkcijos kiekis, pagamintas tam tikrais prekybos metais, viršijantis 5 punkte nurodytą atitinkamą kiekį, skirtas vieno iš 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų pramonei gamybai;
- 7) „pramoninė izogliukozė“ ir „pramoninis inulino sirupas“ – izogliukozės ar inulino sirupo produkcijos kiekis, pagamintas tam tikrais prekybos metais, skirtas vieno iš 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų pramonei gamybai;
- 8) „cukraus perteklius“, „izogliukozės perteklius“ ir „inulino sirupo perteklius“ – cukraus, izogliukozės arba inulino sirupo produkcijos kiekis, pagamintas tam tikrais prekybos metais ir viršijantis 5, 6 ir 7 punktuose nurodytus atitinkamus kiekius;
- 9) „kvotiniai runkeliai“ – visi į kvotinį cukrų perdirbami cukriniai runkeliai;
- 10) „tiekimo sutartis“ – pardavėjo ir įmonės sudaryta runkelių tiekimo cukraus gamybai sutartis;
- 11) „tarpšakinis prekybos susitarimas“ – vienas iš toliau apibrėžtų:
 - a) susitarimas Bendrijos lygiu, sudarytas anksčiau nei bet kuri kita nacionalinių įmonių organizacijų grupės ir nacionalinių pardavėjų organizacijų grupės tiekimo sutartis,
 - b) susitarimas, sudarytas anksčiau nei bet kuri kita įmonių ar atitinkamos valstybės narės pripažintos įmonių organizacijos ir atitinkamos valstybės narės pripažintos pardavėjų asociacijos tiekimo sutartis,
 - c) jeigu nėra jokio a arba b punktuose nurodyto susitarimo – bendrovių įstatymo ir kooperatyvų įstatymo nuostatos, jei jos reglamentuoja cukrų gaminančios bendrovės arba kooperatyvo akcininkų ar narių vykdomą cukrinių runkelių tiekimą,
 - d) jeigu nėra jokio a arba b punkte nurodyto susitarimo – susitarimai, sudaryti anksčiau nei tiekimo sutartis, jei susitarimą pripažįstantys pardavėjai tiekia ne mažiau kaip 60 % visų įmonės superkamų runkelių cukraus gamybai viename arba keliuose fabrikuose;
- 12) „AKR ir Indijos cukrus“ – KN 1701 pozicijai priskiriamas cukrus, kurio kilmės šalis yra viena iš VI priede išvardytų valstybių, importuojamas į Bendriją pagal:
 - AKR ir EB partnerystės susitarimo V priedo 3 protokolą,
 - arba
 - Europos bendrijos ir Indijos Respublikos susitarimą dėl cukranendrių cukraus ⁽¹⁾;
- 13) „Nuolatinė rafinavimo įmonė“ – gamybos ūkinis vienetas:
 - kurio vienintelė veikla yra importuoto žaliavinio cukranendrių cukraus rafinavimas,
 - arba
 - kuriame 2004–2005 prekybos metais buvo rafinuota ne mažiau kaip 15 000 tonų importuoto žaliavinio cukranendrių cukraus.

⁽¹⁾ OL L 190, 1975 7 23, p. 36.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VIDAUS RINKA

1 SKYRIUS

Kainos

3 straipsnis

Referencinės kainos

1. Baltojo cukraus referencinė kaina yra:
 - a) 631,9 euro už toną kiekvienais 2006–2007 ir 2007–2008 prekybos metais;
 - b) 541,5 euro už toną 2008–2009 prekybos metais;
 - c) 404,4 euro už toną nuo 2009–2010 prekybos metų.
2. Žaliavinio cukraus referencinė kaina yra:
 - a) 496,8 euro už toną kiekvienais 2006–2007 ir 2007–2008 prekybos metais;
 - b) 448,8 euro už toną 2008–2009 prekybos metais;
 - c) 335,2 euro už toną nuo 2009–2010 prekybos metų.
3. 1 ir 2 dalyse nurodytos referencinės kainos taikomos nepakuotam cukrui, tiekiamam iš fabriko. Jos taikomos I priede aprašytos standartinės kokybės baltajam ir žaliaviniam cukrui.

4 straipsnis

Pranešimas apie kainas

Komisija įkuria cukraus rinkos kainų informacinę sistemą, įskaitant kainos lygių cukraus rinkoje skelbimo sistemą.

Ši sistema grindžiama informacija, kurią pateikia baltąjį cukrų gaminančios įmonės ar kiti cukraus verslu užsiimančios ūkio subjektai. Ši informacija yra konfidenciali. Komisija užtikrina, kad skelbiant informaciją nebūtų sudaryta galimybė nustatyti atskirų įmonių ar ūkio subjektų kainas.

5 straipsnis

Minimali runkelių kaina

1. Minimali kvotinių runkelių kaina yra:
 - a) 32,86 eurų už toną 2006–2007 prekybos metais;
 - b) 29,78 euro už toną 2007–2008 prekybos metais;
 - c) 27,83 euro už toną 2008–2009 prekybos metais;
 - d) 26,29 euro už toną nuo 2009–2010 prekybos metų.

2. 1 dalyje nurodyta minimali kaina taikoma I priede aprašytos standartinės kokybės cukriniams runkeliams.

3. Cukraus įmonės, perkančios į cukrų perdirbti tinkamus kvotinius runkelius, skirtus perdirbti į kvotinį cukrų, turi sumokėti bent minimalią kainą, padidintą ar sumažintą atsižvelgiant į nukrypimus nuo standartinės kokybės.

4. Cukrinių runkelių kiekio, atitinkančio pramoninio cukraus arba cukraus pertekliaus kiekį, kuriam taikomas 15 straipsnyje numatytas pertekliaus mokestis, supirkimo kainą suinteresuota įmonė koreguoja taip, kad ji būtų bent jau lygi minimaliai kvotinių runkelių kainai.

6 straipsnis

Tarpšakiniai susitarimai

1. Tarpšakiniai prekybos susitarimai ir tiekimo sutartys atitinka 3 dalį ir II priede nustatytas pirkimo sąlygas, visų pirma runkelių pirkimą, tiekimą, perėmimą ir atsiskaitymą už juos reglamentuojančias sąlygas.

2. Cukrinių runkelių ir cukranendrių pirkimo sąlygos reglamentuojamos šias žaliavas auginančių Bendrijos augintojų ir Bendrijos cukraus gamybos įmonių sudarytais tarpšakiniais prekybos susitarimais.

3. Tiekimo sutartyse nurodoma, ar iš cukrinių runkelių pagamintas cukraus kiekis bus:

— kvotinis cukrus,

— nekvotinis cukrus.

4. Kiekviena cukraus gamybos įmonė valstybei narei, kurioje ji gamina cukrų, pateikia šią informaciją:

a) 3 dalies pirmoje įtraukoje nurodytų runkelių, dėl kurių jos prieš sąją sudarė tiekimo sutartis, kiekius bei cukraus kiekį, kuriuo remiantis tos sutartys sudarytos;

b) atitinkamą numatomą išėigą.

Valstybės narės gali reikalauti papildomos informacijos.

5. Cukraus gamybos įmonės, prieš sąją nesudariusios kvotinių runkelių tiekimo minimalia kaina sutarčių dėl runkelių kiekio, lygiavėčio iš jų pagamintam kvotiniam cukrui, turės mokėti bent minimalią kvotinių runkelių kainą už visus cukrinius runkelius, kuriuos jos perdirba į cukrų.

6. Atitinkamai valstybei narei pritarus, tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo 3 ir 4 dalių nuostatų.

7. Jeigu nesama jokių tarpšakinių prekybos susitarimų, atitinkama valstybė narė pagal šį reglamentą imasi būtinų priemonių suinteresuotų šalių interesams apginti.

2 SKYRIUS

Kvotinė gamyba

7 straipsnis

Kvotų skyrimas

1. Cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybos nacionaliniu ar regioniniu lygiu kvotos nustatytos III priede.

2. Valstybės narės skiria kvotą kiekvienai jos teritorijoje įsisteigusiai ir pagal 17 straipsnį patvirtintai įmonei, gaminančiai cukrų, izogliukozę ar inulino sirupą.

Kiekvienai įmonei paskirta kvota lygi bendrai A ir B kvotų, paskirtų tai įmonei 2005–2006 prekybos metams pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001, sumai.

3. Jeigu kvota skiriama cukraus gamybos įmonei, turinčiai daugiau nei vieną gamybos ūkinį vienetą, valstybės narės patvirtina priemones, kurias jos laiko būtinomis, kad būtų tinkamai atsižvelgta į cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų interesus.

8 straipsnis

Papildoma cukraus kvota

1. Ne vėliau kaip iki 2007 m. rugsėjo 30 d. cukraus gamybos įmonė gali prašyti valstybės narės, kurioje ji yra įsisteigusi, skirti papildomą cukraus kvotą.

Maksimalios papildomos cukraus kvotos valstybei narei yra nustatytos IV priedo I punkte.

2. Remdamasi prašymu, vadovaudamasi tikslu ir nediskriminuojančiais kriterijais valstybė narė nustato priimtinus kiekius. Jeigu šių prašymų suma viršija turimą valstybei skirtą kiekį, atitinkama valstybė narė numato priimtinių kiekių proporcingą sumažinimą. Gauti kiekiai yra papildoma kvota, skirta atitinkamoms įmonėms.

3. Už papildomas kvotas, paskirtas įmonėms pagal 1 ir 2 dalis, imamas vienkartinis 730 EUR mokestis. Jis renkamas už kiekvieną paskirtos papildomos kvotos toną.

4. Visą vienkartinio mokesčio, mokamo pagal 3 dalį, sumą valstybė narė ima iš jos teritorijoje esančių įmonių, kurioms skiriama papildoma kvota.

Atitinkama cukraus gamybos įmonė sumoka vienkartinį mokestį iki termino, kurį nustato valstybės narės. Šis terminas negali būti vėlesnis kaip 2008 m. vasario 28 d.

5. Jeigu cukraus gamybos įmonė iki 2008 m. vasario 28 d. nesumoka tokio vienkartinio mokesčio, laikoma, kad šiai cukraus įmonei nebuvo skirta papildomos kvotos.

9 straipsnis

Papildoma ir pridėtinė izogliukozės kvota

1. 2006–2007 prekybos metais III priede nustatyta bendra izogliukozės kvota papildoma 100 000 tonų izogliukozės kvota. Kiekvienais 2007–2008 ir 2008–2009 prekybos metais ankstesnių prekybos metų kvota papildoma 100 000 tonų izogliukozės kvota.

Valstybės narės papildomas kvotas įmonėms skiria proporcingai izogliukozės kvotai, skirtai pagal 7 straipsnio 2 dalį.

2. Italija, Lietuva ir Švedija įmonei, įsisteigusiai atitinkamose jų teritorijose, pateikus prašymą gali skirti pridėtinę izogliukozės kvotą laikotarpiui nuo 2006–2007 prekybos metų iki 2009–2010 prekybos metų. Maksimalios pridėtinės kvotos valstybei narei yra nustatytos IV priedo II punkte.

3. Už kvotas, paskirtas įmonėms pagal 2 dalį, imamas vienkartinis 730 EUR mokestis. Jis renkamas už kiekvieną paskirtos pridėtinės kvotos toną.

10 straipsnis

Kvotų valdymas

1. 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka III priede nustatytos kvotos 2006–2007 prekybos metams patikslinamos ne vėliau kaip iki 2006 m. rugsėjo 30 d., o 2007–2008, 2008–2009, 2009–2010 ir 2010–2011 prekybos metams – ne vėliau kaip iki ankstesnių prekybos metų vasario pabaigos. Atliekant patikslinimus atsižvelgiama į šio reglamento 8, 9 straipsnių, šio straipsnio 2 dalies, 14 ir 19 straipsnių bei Reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 straipsnio taikymo rezultatus.

2. Atsižvelgdama į Reglamente (EB) Nr. 320/2006 numatytos restruktūrizavimo schemos rezultatus, Komisija ne vėliau kaip iki 2010 m. vasario pabaigos 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžia, kokių bendrų procentinių dydžių kiekvienai valstybei narei ar regionui reikia sumažinti esamas cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kvotas siekiant išvengti rinkos pusiausvyros sutrikimo nuo 2010–2011 prekybos metų.

3. Valstybės narės atitinkamai patikslina kiekvienos įmonės kvotą.

11 straipsnis

Kvotų perskirstymas šalies viduje

1. Valstybė narė gali sumažinti cukraus ar izogliukozės kvotas, paskirtas jos teritorijoje įsisteigusiai įmonei

— iki 25 % 2006–2007 ir 2007–2008 prekybos metams, tuo pat metu gerbiant įmonių laisvę pasinaudoti mechanizmais, nustatytais Reglamentu (EB) Nr. 320/2006,

ir

— iki 10 % 2008–2009 ir vėlesniems prekybos metams.

2. Valstybės narės pagal V priede nustatytas taisykles ir atsižvelgdamos į kiekvienos suinteresuotos šalies, ypač cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojų, interesus vienos įmonės kvotas gali perduoti kitai įmonei.

3. Pagal 1 ir 2 dalį sumažintus kiekius atitinkama valstybė narė paskirsto vienai ar daugiau jos teritorijoje esančių įmonių, jau turinčių kvotą ar jos neturinčių.

3 SKYRIUS

Nekvotinė gamyba

12 straipsnis

Taikymo sritis

Prekybos metais viršijus 7 straipsnyje minėtą kvotą pagamintas cukrus, izogliukozė ar inulino sirupas gali būti:

- a) naudojami perdirbant tam tikrus produktus, kaip nurodyta 13 straipsnyje;
- b) perkeltami į kitų prekybos metų kvotinę gamybą pagal 14 straipsnį;
- c) naudojami specialiam tiekimo į atokiausius regionus režimui pagal Reglamento (EB) Nr. 247/2006 II antraštinę dalį;

arba

- d) eksportuojami laikantis kvotų, nustatytų 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, laikantis išipareigojimų pagal susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 300 straipsnį.

Kitam kiekiui taikomas 15 straipsnyje nurodytas pertekliaus mokestis.

13 straipsnis

Pramoninis cukrus

1. Pramoninis cukrus, pramoninė izogliukozė ar pramoninis inulino sirupas skiriami vieno iš 2 dalyje nurodytų produktų gamybai, jeigu:

- a) jie pagaminti pagal tiekimo sutartį, kurią iki prekybos metų pabaigos sudarė gamintojas ir naudotojas, abu gavę patvirtinimą pagal 17 straipsnį;

ir

- b) jie pristatomi naudotojui ne vėliau kaip iki kitų prekybos metų lapkričio 30 d.

2. 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija parengia produktų, kurių gamybai naudojamas pramoninis cukrus, pramoninė izogliukozė ar pramoninis inulino sirupas, sąrašą.

Šis sąrašas visų pirma apima:

- a) bioetanolį, spiritą, romą, gyvas mieles ir sirupus, skirtus tepti bei perdirbti į „Rinse appelstroop“;
- b) tam tikrus pramoninius produktus, kurių sudėtyje nėra cukraus, tačiau kurių gamyboje yra naudojamas cukrus, izogliukozė arba inulino sirupas;
- c) tam tikrus chemijos arba farmacijos pramonės produktus, kurių sudėtyje yra cukraus, izogliukozės arba inulino sirupo.

3. Už 1 straipsnio 1 dalies b–e punktuose išvardytus produktus gali būti skiriamos gamybos grąžinamosios išmokos, jeigu cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo pertekliaus ar importuoto cukraus negalima įsigyti kaina, atitinkančia šio straipsnio 2 dalies b ir c punktuose išvardytų produktų pasaulinę gamybos kainą.

Gamybos grąžinamoji išmoka nustatoma visų pirma atsižvelgiant į išlaidas, susijusias su importuoto cukraus naudojimu, kurias pramonės įmonės būtų patyrusios, jeigu būtų pirkusios pasaulinėje rinkoje Bendrijos rinkoje parduodamo cukraus pertekliaus kaina arba referencine kaina, jei cukraus pertekliaus nėra.

14 straipsnis

Cukraus pertekliaus perkėlimas į kitus metus

1. Kiekviena įmonė gali nuspręsti perkelti į kitus metus visą savo produkcijos perteklių ar jo dalį, viršijančią jos cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kvotą, kad ji būtų laikoma kitų prekybos metų produkcijos dalimi. Nepažeidžiant 3 dalies, tas sprendimas yra neatšaukiamas.

2. 1 dalyje nurodytą sprendimą priėmusios įmonės:

a) informuoja atitinkamą valstybę narę iki šios valstybės narės nustatyto termino:

- apie į kitus metus perkeliama einamųjų prekybos metų cukranendrių cukraus kiekį – nuo vasario 1 d. iki birželio 30 d.,
- apie į kitus metus perkeliama einamųjų prekybos metų cukraus arba inulino sirupo kitą kiekį – nuo vasario 1 d. iki balandžio 15 d.;

b) įsipareigoja šį kiekį sandėliuoti savo sąskaita iki einamųjų prekybos metų pabaigos.

3. Jeigu atitinkamais prekybos metais galutinė įmonės produkcija buvo mažesnė nei numatyta priimant sprendimą pagal 1 dalį, perkeltą kiekį ne vėliau kaip iki kitų prekybos metų spalio 31 d. galima pakoreguoti atgaline data.

4. Į kitus metus perkeltas kiekis laikomas pirmuoju kiekiu, pagamintu pagal kitų prekybos metų kvotą.

15 straipsnis

Pertekliaus mokestis

1. Pertekliaus mokestis taikomas:

- a) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo pertekliui, pagamintam bet kuriais prekybos metais, išskyrus į kitus metus perkeltą kiekį, priskirtą kitų prekybos metų kvotinei produkcijai ir sandėliuojamą pagal 14 straipsnį, arba 12 straipsnio c ir d punktuose nurodytus kiekius;
- b) pramoninio cukraus, pramoninės izogliukozės ir pramoninio inulino sirupo kiekiui, dėl kurio iki nustatytinos datos nepateikta jokių įrodymų, kad jis buvo perdirbtas į vieną iš 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų;
- c) cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kiekiui, atšauktam iš rinkos pagal 19 straipsnį, ir dėl kurio nėra įvykdyti 19 straipsnio 3 dalyje numatyti įsipareigojimai.

2. Siekiant išvengti 1 dalyje nurodytų kiekių kaupimosi, 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatomas pakankamai didelis pertekliaus mokestis.

3. Pagal 1 dalį mokamą pertekliaus mokestį valstybė narė renka iš jos teritorijoje esančių įmonių už 1 dalyje minėtus produkcijos kiekius, įmonėms nustatytus atitinkamais prekybos metais.

4 SKYRIUS

Rinkos valdymas

16 straipsnis

Gamybos mokestis

1. Nuo 2007–2008 prekybos metų cukrų, izogliukozę ar inulino sirupą gaminančių įmonių turimoms cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo kvotoms taikomas gamybos mokestis.

2. Nustatomas 12,00 EUR už kvotinio cukraus ir kvotinio inulino sirupo toną gamybos mokestis. Izogliukozei nustatomas 50 % cukrui taikomo mokesčio dydžio gamybos mokestis.

3. Visą gamybos mokesčio, mokamo pagal 1 dalį, sumą valstybė narė surenka iš jos teritorijoje esančių įmonių pagal atitinkamais prekybos metais turimą kvotą.

Mokestį įmonės sumoka ne vėliau kaip iki atitinkamų prekybos metų vasario pabaigos.

4. Bendrijos cukraus ir inulino sirupo gamybos įmonės gali pareikalausti, kad cukrinių runkelių ar cukranendrių augintojai ar ci-korijų tiekėjai padengtų iki 50 % atitinkamo gamybos mokesčio.

17 straipsnis

Patvirtinti ūkio subjektai

1. Gavusi prašymą, valstybė narė suteikia patvirtinimą cukrų, izogliukozę ar inulino sirupą gaminančiai įmonei ar įmonei, perdirbančiam šiuos produktus į produktą, įtrauktą į 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąrašą, jeigu ta įmonė:

- a) įrodo savo gamybos profesinius pajėgumus;
- b) sutinka teikti informaciją ir kad jai būtų taikoma šiame reglamente numatyta kontrolė;
- c) turi patvirtinimą, kurio galiojimas laikinai sustabdytas arba patvirtinimas atšauktas.

2. Patvirtintos įmonės valstybei narei, kurios teritorijoje nuimamas runkelių ar cukranendrių derlius arba vyksta rafinavimas, teikia šią informaciją:

- a) runkelių ar cukranendrių kiekį, dėl kurio sudaryta tiekimo sutartis, taip pat atitinkamą numatytą runkelių ar cukranendrių derlingumą ir cukraus, gaunamo iš hektaro, kiekį;
- b) pirminių ir galutinių duomenis apie cukrinių runkelių, cukranendrių ir žaliavinio cukraus tiekimą, cukraus gamybą ir ataskaitas apie cukraus atsargas;
- c) parduotą baltojo cukraus kiekį ir atitinkamas kainas bei sąlygas.

18 straipsnis

Privatus sandėliavimas ir intervencija

1. Jeigu Bendrijos užfiksuota vidutinė kaina yra žemesnė už referencinę kainą tipiškų laikotarpiu ir, atsižvelgiant į rinkos padėtį, yra tikėtina, kad ji tokia ir išliks, įmonėms, kurioms yra paskirta cukraus kvota, gali būti suteikta pagalba baltojo cukraus privataus sandėliavimui.

2. 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 ir 2009–2010 prekybos metais intervencinė agentūra, kurią paskiria kiekviena cukrų gaminanti valstybė narė, Bendrijos mastu per prekybos metus superka ne daugiau kaip 600 000 baltuoju cukrumi išreikštų tonų jai pasiūlyto baltojo ar žaliavinio cukraus, jei atitinkamas cukrus:

- pagal kvotą buvo pagamintas iš Bendrijoje išaugintų runkelių ar cukranendrių,
- jam taikoma pardavėjo ir intervencijos agentūros sudaryta sandėliavimo sutartis.

Intervencijos agentūros perka kainą, kuri sudaro 80 % referencinės kainos, nustatytos 3 straipsnyje prekybos metams, kurie seka po prekybos metų, kuriais pateikiamas pasiūlymas. Jei cukraus kokybė skiriasi nuo standartinės kokybės, kuriai ši intervencinė kaina yra nustatyta, ši kaina yra atitinkamai padidinama arba sumažinama.

3. Intervencijos agentūros gali parduoti cukrų tik kainą, kuri yra aukštesnė už referencinę kainą, nustatytą prekybos metams, kuriais vykdoma prekyba.

Tačiau 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka tuo pat metu laikantis įsipareigojimų pagal susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 300 straipsnį, gali būti nuspręsta, kad intervencinės agentūros:

a) gali parduoti cukrų pirmoje pastraipoje nurodyta intervencinė arba žemesnė kaina, jei cukrus yra skirtas:

- naudoti pašarams,

arba

- eksportuoti toliau jo neperdirbant arba perdirbus į Sutarties I priede nurodytus produktus ar šio reglamento VII priede nurodytas prekes.

b) turi suteikti galimybę įsigyti jų laikomą neperdirbtą cukrų, skirtą vartoti maistui Bendrijos vidaus rinkoje, žemesnė nei esama referencinė kaina arba nemokamai atitinkamos valstybės narės arba Komisijos, jei nepripažįsta valstybė narė, pripažintai labdaros organizacijai, kad ji nemokamai jį paskirstytų atlikdama individualius skubios pagalbos veiksmus.

19 straipsnis

Cukraus atšaukimas

1. Siekiant išsaugoti struktūrinę rinkos pusiausvyrą išlaikant referencinei kainai artimą kainos lygį, atsižvelgiant į Bendrijos įsipareigojimus pagal susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 300 straipsnį, bendras visoms valstybėms narėms kvotinio cukraus, kvotinės izogliukozės ir kvotinio inulino sirupo procentinis dydis gali būti atšaukta iš rinkos iki kitų prekybos metų pradžios.

Tokiu atveju tradicinis rafinuoti skirtu importuoto žaliavinio cukraus tiekimo poreikis, nurodytas šio reglamento 29 straipsnio 1 dalyje, atitinkamais prekybos metais sumažinamas tokiu pačiu proporciniu dydžiu.

2. 1 dalyje nurodytas atšaukiamas procentinis dydis nustatomas ne vėliau kaip iki atitinkamų prekybos metų spalio 31 d. remiantis prognozuojamomis rinkos tendencijomis tais prekybos metais.

3. Kiekviena įmonė, kuriai suteikta kvota, atšaukimo laikotarpiu savo sąskaita sandėliuoja cukraus kiekį, atitinkantį jos produkcijai pagal kvotą atitinkamais prekybos metais taikant 1 dalyje nurodytą procentinį dydį.

Prekybos metais atšauktas cukraus kiekis laikomas pirmuoju kiekiu, pagamintu pagal kvotą kitais prekybos metais. Tačiau atsižvelgiant į numatomas cukraus rinkos tendencijas, 39 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka gali būti nuspręsta visą atšauktą cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekį ar jo dalį laikyti einamųjų ir (arba) kitų prekybos metų:

- cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo pertekliumi, iš kurio gali būti gaminamas pramoninis cukrus, pramoninė izogliukozė ar pramoninis inulino sirupas,

arba

- produkcija pagal pridėtinę kvotą, kurios dalis gali būti skirta eksportui laikantis Bendrijos įsipareigojimų pagal susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 300 straipsnį.

4. Jeigu cukraus pasiūla Bendrijoje nepakankama, 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nuspręsta, kad tam tikras atšauto cukraus, izogliukozės ar inulino sirupo kiekis gali būti parduotas Bendrijos rinkoje iki atšaukimo laikotarpio pabaigos.

20 straipsnis

Sandėliavimas pagal skirtingas priemones

Cukrus, prekybos metais sandėliuojamas pagal vieną iš 14, 18 ar 19 straipsniuose nurodytų priemonių, negali būti privačiai arba viešai sandėliuojamas pagal jokią kitą iš tų nuostatų.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos dėl importo ir eksporto

21 straipsnis

Kombinuotoji nomenklatūra

Produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, muitų tarifų klasifikacijai taikomos kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo bendrosios taisyklės ir specialios jos taikymo taisyklės. Su šio reglamento taikymu susijusi tarifų nomenklatūra įtraukiama į Bendrąjį muitų tarifą.

22 straipsnis

Bendrieji principai

Jeigu šiame reglamente arba pagal jį priimtose nuostatose nenumatyta kitaip, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

- a) apmokestinti mokesčiu, kuris yra muitui lygiaverčio poveikio;
- b) taikyti kiekybinį apribojimą ar lygiaverčio poveikio priemonę.

23 straipsnis

Eksporto ir importo licencijos

1. Visi 1 straipsnio 1 dalyje išvardyti produktai, išskyrus nurodytus h punkte, importuojami į Bendriją ir eksportuojami iš jos pateikus importo ar eksporto licenciją. Tačiau gali būti numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, jeigu tam tikram cukraus importui valdyti licencijos nereikalingos.

2. Valstybė narė licencijas išduoda prašymo teikėjui neatsižvelgdamos į jo įsisteigimo vietą Bendrijoje ir nepažeisdamos priemonių, kurių buvo imtasi taikant šio reglamento 28 ir 32 straipsnius, 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 980/2005 dėl bendrųjų tarifų lengvatų sistemos taikymo ⁽¹⁾ 12 straipsnio 5 dalį ir susitarimus, sudarytus pagal Sutarties 133 arba 300 straipsnius.

3. Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje.

Licencijos išduodamos pateikus užstatą, užtikrinantį, kad produktai bus importuojami ar eksportuojami licencijos galiojimo laikotarpiu. Jeigu tuo laikotarpiu importas arba eksportas nėra įvykdomas arba vykdomas tik dalinai, visas užstatas ar jo dalis prarandama, išskyrus *force majeure* atvejus.

4. Licencijų galiojimo terminai nustatomi 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

24 straipsnis

Įvežimo perdirbti susitarimai

Siekiant tinkamai vykdyti bendrą cukraus sektoriaus rinkų organizavimą reikiama mastu, 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti visiškai arba iš dalies uždrausta taikyti įvežimo perdirbti susitarimus 1 straipsnio 1 dalyje nurodytiems produktams.

25 straipsnis

Apsaugos priemonė

1. Jei dėl importo ar eksporto vieno ar kelių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų rinka Bendrijoje rimtai sutrikdoma ar jai gresia toks sutrikdymas, galintis sukelti pavojų Sutarties 33 straipsnyje nustatytiems tikslams, laikantis tarptautinių Bendrijos įsipareigojimų, prekybai gali būti taikomos atitinkamos priemonės, kol tokie trikdymai ar grėsmė išnyks.

2. Jeigu susidaro šio straipsnio 1 dalyje nurodyta padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva priima sprendimą dėl būtinų priemonių.

Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija priima sprendimą per tris darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

Valstybės narės yra informuojamos apie tokias priemones, ir šios priemonės yra taikomos nedelsiant.

⁽¹⁾ OL L 169, 2005 6 30, p. 1.

3. Valstybė narė gali kreiptis į Tarybą dėl Komisijos sprendimu pagal 2 dalį priimtų priemonių per tris darbo dienas nuo pranešimo apie jas datos. Taryba susirenka nedelsdama. Per mėnesį nuo tos dienos, kai Tarybai buvo pranešta apie priemones, kvalifikuota balsų dauguma ji gali iš dalies pakeisti arba panaikinti svarstomas priemones.

4. Tačiau pagal šį straipsnį patvirtintos priemonės PPO narėms taikomos remiantis 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3285/94 dėl bendrųjų importo taisyklių ⁽¹⁾.

2 SKYRIUS

Importui taikomos nuostatos

26 straipsnis

Importo muitai

1. Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, Bendrajame muitų tarife nustatyti importo muitai taikomi 1 straipsnio 1 dalyje išvardytiems produktams.

2. Neatsižvelgdama į 1 dalį, Komisija gali laikinai iš dalies ar visiškai netaikyti importo muitų tam tikram toliau išvardytų produktų kiekiui, kad importo iš trečiųjų šalių dėka užtikrintų pakankamą pasiūlą Bendrijos rinkoje:

— rafinuoti skirtas žaliavinis cukrus, klasifikuojamas KN kodais 1701 11 10 ir 1701 12 10,

— melasa, klasifikuoja KN kodu 1703.

3. Siekdama užtikrinti 13 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų gamybai reikalingą tiekimą, Komisija gali laikinai iš dalies ar visiškai netaikyti importo muitų baltojo cukraus, klasifikuojamo KN kodu 1701, ir izogliukozės, klasifikuojamos KN kodais 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ir 1702 90 30 tam tikram kiekiui.

27 straipsnis

Importo valdymas

1. Siekiant išvengti žalingo poveikio Bendrijos rinkai, kurį gali sukelti tam tikrų 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų importas, arba tokių poveikį neutralizuoti, vieno ar daugiau tokių produktų importui turi būti taikomas papildomas importo muitas pagal Bendrajame muitų tarife nustatytą muto normą, jeigu tenkinamos sąlygos, kurios turi būti nustatytos pagal 40 straipsnio 1 dalies e punktą, išskyrus atvejus, kai nėra tikėtina, kad importas sutrikdys Bendrijos rinką, arba jei padariniai būtų neproporcingi siekiamam tikslui.

⁽¹⁾ OL L 349, 1994 12 31, p. 53. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2200/2004 (OL L 374, 2004 12 22, p. 1).

2. Importui už žemesnę kainą nei Bendrijos pranešta Pasaulio prekybos organizacijai („ribinė kaina“), gali būti taikomas papildomas importo muitas.

Importo kainos, į kurias reikia atsižvelgti apmokestinant šiuo papildomu importo muitu, nustatomos remiantis atitinkamos prekių siuntos CIF importo kainomis.

Tuo tikslu CIF importo kainos palyginamos su tipinėmis to produkto kainomis pasaulinėje rinkoje arba Bendrijos importo rinkoje.

3. Jeigu importo apimtis kuriais nors metais, kuriais atsiranda arba gali atsirasti 1 dalyje minėtas žalingas poveikis, viršija lygį, paremtą galimybėmis patekti į rinką, apibrėžiamomis kaip atitinkamo vidaus suvartojimo per pastaruosius trejus metus procentinis dydis („ribinė apimtis“), taip pat gali būti nustatytas papildomas importo muitas.

28 straipsnis

Tarifinės kvotos

1. 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų importo tarifines kvotas pagal susitarimus, sudarytus remiantis Sutarties 300 straipsniu arba bet kuriuo kitu Tarybos aktu, atidaro ir administruoja Komisija, laikydamasi šio reglamento 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priimtų išsamių taisyklių.

2. Tarifinės kvotos administruojamos vengiant suinteresuotų ūkio subjektų diskriminacijos ir taikant vieną iš toliau pateiktų metodų arba jų derinį, arba kitą tinkamą metodą:

a) metodas, paremtas chronologine paraiškų pateikimo tvarka (pagal principą „pirmas atėjęs – pirmas aptarnautas“);

b) proporcingo paskirstymo pagal pateiktose paraiškose prašomą kiekį metodas (taikant „vienalaikio nagrinėjimo“ metodą);

c) metodas, paremtas tuo, kad atsižvelgiama į tradicinius prekybos modelius (taikant „tradicinis/naujas“ metodą).

3. Taikant nustatytą administravimo metodą, prireikus deramai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos tiekimo poreikius ir būtiną apsaugoti tos rinkos pusiausvyrą.

29 straipsnis

Tradiciniai tiekimo rafinavimui poreikiai

1. Nepaisant 19 straipsnio 1 dalies, nustatytas tradicinis rafinuoti skirto cukraus tiekimo poreikis Bendrijoje yra 1 796 351 tona per prekybos metus, išreikškus baltojo cukraus kiekiu.

2006–2007, 2007–2008 ir 2008–2009 prekybos metais tradicinis tiekimo poreikis paskirstomas taip:

- 296 627 tonos Prancūzijai;
- 291 633 tonos Portugalijai;
- 19 585 tonos Slovėnijai;
- 59 925 tonos Suomijai;
- 1 128 581 tona Jungtinei Karalystei.

2. 1 dalies pirmoje pastraipoje minimas tradicinis tiekimo poreikis padidinamas:

- a) 50 000 tonų 2007–2008 prekybos metais ir 100 000 tonų nuo 2008–2009 prekybos metų. Italijai leidžiama pasinaudoti šiais kiekiais 2007–2008 ir 2008–2009 prekybos metais;
- b) 30 000 tonų nuo 2006–2007 prekybos metų ir papildomai 35 000 tonų nuo prekybos metų, kuriais cukraus kvota buvo sumažinta 50 % ar daugiau.

Pirmos pastraipos b punkte nurodyti kiekiai taikomi žaliaviniam cukranendrių cukrui, o 2006–2007, 2007–2008 ir 2008–2009 prekybos metais yra skiriami vienintelei 2005 m. Portugalijoje veikusiai cukrinių runkelių perdirbimo įmonei. Ši perdirbimo įmonė laikoma nuolatine rafinavimo įmone.

3. Rafinuoti skirtu cukraus importo licencijos išduodamos tik nuolatinėms rafinavimo įmonėms, jeigu atitinkami kiekiai neviršija kiekių, kuriuos galima importuoti pagal 1 ir 2 dalyse nurodytą tradicinį tiekimo poreikį. Viena nuolatinė rafinavimo įmonė gali perleisti šią licenciją tik kitai nuolatinei rafinavimo įmonei, o jos galiojimo laikotarpis baigiasi prekybos metų, kuriems jos buvo išduotos, pabaigoje.

Ši dalis taikoma 2006–2007, 2007–2008 ir 2008–2009 prekybos metams bei pirmiesiems trims kiekvienų kitų prekybos metų mėnesiams.

4. Rafinuoti skirtu cukranendrių cukraus, kuris klasifikuojamas KN kodu 1701 11 10 ir kurio kilmės šalis yra viena iš VI priede nurodytų valstybių, importo muitai laikinai netaikomi papildomam kiekiui, kurio reikia užtikrinti tinkamą tiekimą nuolatinėms rafinavimo įmonėms 2006–2007, 2007–2008 ir 2008–2009 prekybos metais.

Papildomas kiekis nustatomas 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, siekiant šio straipsnio 1 dalyje nurodyto tradicinio tiekimo poreikio ir prognozuojamo cukraus tiekimo rafinavimui atitinkamais prekybos metais pusiausvyros. Prekybos metais ši pusiausvyra gali būti peržiūrėta 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ir gali būti paremta ankstesniais vartoti skirtu žaliavinio cukraus fiksuoto dydžio įvertinimais.

30 straipsnis

Garantuotoji kaina

1. AKR ir Indijos cukrui nustatytos garantuotosios kainos taikomos standartinės kokybės žaliaviniam ir baltajam cukrui, įvežamam iš:

- a) mažiausiai išsivysčiusių šalių pagal Reglamento (EB) Nr. 980/2005 12 ir 13 straipsniuose nurodytus susitarimus;
- b) šio reglamento VI priede nurodytų valstybių, kai įvežamas 29 straipsnio 4 dalyje minėtas papildomas kiekis.

2. Paraiškos dėl cukraus garantuotąją kainą importo licencijų pateikiamos kartu su eksportuojančios šalies valdžios institucijų išduota eksporto licencija, patvirtinančia, kad cukrus atitinka atitinkamuose susitarimuose numatytas taisykles.

31 straipsnis

Išsipareigojimai pagal Cukraus protokolą

39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti patvirtintos priemonės, užtikrinančios, kad AKR ir Indijos cukrus į Bendriją būtų importuojamas AKR–EB partnerystės susitarimo V priedo 3 protokole ir Europos bendrijos ir Indijos Respublikos susitarime dėl cukranendrių cukraus nustatytomis sąlygomis. Prireikus šiomis priemonėmis gali būti nukrypstama nuo šio reglamento 29 straipsnio.

3 SKYRIUS

Eksportui taikomos nuostatos

32 straipsnis

Eksporto grąžinamųjų išmokų taikymo sritis

1. Tokiu mastu, kokio reikia, kad 1 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose išvardyti produktai būtų eksportuoti jų toliau neperdirbus arba VII priede išvardytų perdirbtų produktų pavidalu pasaulinės rinkos cukraus į kainiais ar kainomis ir neviršijant ribų, nustatytų pagal Sutarties 300 straipsnį sudarytais susitarimais, šių įkainių ar kainų ir kainų Bendrijoje skirtumas gali būti dengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis.

2. Gali būti numatyta skirti eksporto grąžinamąją išmoką už 1 straipsnio 1 dalies d ir g punktuose išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbus arba VII priede išvardytų perdirbtų produktų pavidalu.

Tokiu atveju, grąžinamoji išmoka už kiekvieną toną sausos medžiagos nustatoma visų pirma atsižvelgiant į:

- a) grąžinamąją išmoką, taikomą už KN kodu 1702 30 91 klasifikuojamų produktų eksportą,
- b) grąžinamąją išmoką, taikomą už 1 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytų produktų eksportą,
- c) planuojamo eksporto ekonominius aspektus.

3. Eksporto grąžinamoji išmoka už I priede apibrėžtos standartinės kokybės žaliavinį cukrų negali viršyti 92 % tokios išmokos, skiriamos už baltąjį cukrų. Tačiau ši riba netaikoma eksporto grąžinamosioms išmokoms, kurios turi būti nustatytos už karamelinį cukrų.

4. Eksporto grąžinamosios išmokos, taikomos už VII priede išvardytų perdirbtų produktų pavidalu eksportuojamus produktus, negali būti didesnės nei tos, kurios taikomos tokiems patiems produktams, eksportuojamiems toliau jų neperdirbus.

33 straipsnis

Eksporto grąžinamųjų išmokų nustatymas

1. Kiekis, kuris gali būti eksportuotas gaunant už jį eksporto grąžinamąją išmoką, paskirstomas taikant metodą, kuris:

- a) geriausiai tinka, atsižvelgus į produkto savybes ir jo padėtį atitinkamoje rinkoje, o atsižvelgus į Bendrijos eksporto efektyvumą ir struktūrą – leidžia veiksmingiausiai panaudoti turimus išteklius nediskriminuojant suinteresuotų ūkio subjektų, ypač dėl jų smulkumo ar stambumo;
- b) atsižvelgus į administravimo reikalavimus, ūkio subjektams yra mažiausiai sudėtingas administruoti.

2. Eksporto grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Bendrijoje. Jos gali skirtis priklausomai nuo paskirties vietos, jei tai būtina dėl pasaulinėje rinkoje susidariusios padėties arba dėl konkrečių reikalavimų tam tikrose rinkose.

Eksporto grąžinamosios išmokos nustatomos 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Išmokos gali būti nustatomos:

- a) reguliariai;
- b) skelbiant konkursą dėl produktų, kuriems tokia tvarka buvo nustatyta anksčiau.

Prireikus Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali koreguoti reguliariai nustatomas eksporto grąžinamąsias išmokas laikotarpiu tarp dviejų tokių nustatymų.

3. Eksporto grąžinamosios išmokos už 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbus, suteikiamos tik pateikus paraišką bei eksporto licenciją.

Už 32 straipsnio 1 ir 2 dalyse išvardytus produktus, eksportuojamus toliau jų neperdirbus, skiriama tokia eksporto grąžinamoji išmoka, kokia taikoma paraiškos licencijai gauti pateikimo dieną, o diferencijuotos grąžinamosios išmokos atveju – kokia taikoma tą pačią dieną:

- a) licencijoje nurodytai paskirties vietai,

arba

- b) kai taikytina, faktinei paskirties vietai, jei pastaroji skiriasi nuo licencijoje nurodytos paskirties vietos; tokiu atveju taikoma suma neviršija sumos, taikomos licencijoje nurodytai paskirties vietai.

4. Šio straipsnio 3 dalis taip pat gali būti taikoma atitinkamiems produktams, eksportuojamiems VII priede išvardytų perdirbtų produktų pavidalu, laikantis 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3448/93, nustatančio prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms ⁽¹⁾, 16 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos. Išsamios įgyvendinimo taisyklės priimanamos minėta tvarka.

34 straipsnis

Eksporto limitai

Atitinkamų produktų eksporto licencijomis, išduotomis referenciniams laikotarpiams, užtikrinama, kad būtų laikomasi išpareigojimų dėl gamybos apimčių, nustatytų pagal Sutarties 300 straipsnį sudarytais susitarimais.

35 straipsnis

Eksporto apribojimai

1. Jeigu vieno arba kelių 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų pasaulinės rinkos įkainiai ar kainos pasiekia tokį lygį, kuris sutrikdo arba gali sutrikdyti pasiūlą Bendrijos rinkoje, ir kai yra tikėtina, kad tokia padėtis tęsis ir blogės, kritiškiausiais atvejais gali būti imamasi atitinkamų priemonių.

⁽¹⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2580/2000 (OL L 298, 2000 11 25, p. 5).

2. Pagal šį straipsnį patvirtintos priemonės taikomos atsižvelgiant į įsipareigojimus, nustatytus susitarimais, sudarytais pagal Sutarties 300 straipsnio 2 dalį.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

36 straipsnis

Valstybės pagalba

1. Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, 1 straipsnio 1 dalyje išvardytų produktų gamybai ir prekybai jais, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse apibūdintą valstybės pagalbą, taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

2. Valstybės narės, kurios sumažina cukraus kvotą daugiau kaip 50 %, gali teikti laikiną valstybės pagalbą tuo laikotarpiu, kai runkelių augintojams teikiama pereinamojo laikotarpio pagalba pagal 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 319/2006, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams ⁽¹⁾, 10f skyrių. Remdamasi atitinkamos valstybės narės paraiška Komisija nusprendžia, kokia yra valstybės pagalbos, kurią galima teikti pagal šią priemonę, bendra suma.

Italijos atveju pirmoje pastraipoje minėta laikina pagalba, teikiama cukrinių runkelių augintojams ir cukrinių runkelių transportavimui, neturi viršyti 11 EUR už toną per prekybos metus.

3. Suomija cukrinių runkelių augintojams gali suteikti ne daugiau kaip 350 EUR už hektarą per prekybos metus.

4. Atitinkamos valstybės narės per 30 dienų nuo kiekvienų prekybos metų pabaigos informuoja Komisiją apie tais prekybos metais teikiant valstybės pagalbą realiai išmokėtą sumą.

37 straipsnis

Sutrikdymo sąlyga

Jeigu Bendrijos rinkoje buvo užfiksuotas esminis kainų kilimas ar kritimas ir:

— buvo imtasi visų priemonių, numatytų kituose šio reglamento straipsniuose,

ir

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 32.

— yra tikėtina, kad tokia padėtis tęsis, trikdydama ar grasindama sutrikdyti rinką,

gali būti imtasi kitų būtinų priemonių.

38 straipsnis

Keitimasis informacija

Valstybės narės ir Komisija viena kitai teikia visą informaciją, reikalingą šiam reglamentui taikyti ir laikytis tarptautinių įsipareigojimų dėl 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų.

39 straipsnis

Cukraus vadybos komitetas

1. Komisijai padeda Cukraus vadybos komitetas (toliau – komitetas).

2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

40 straipsnis

Igyvendinimo taisyklės

1. Išsamios šio reglamento įgyvendinimo taisyklės patvirtinamos 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Į jas visų pirma įtraukiama:

a) išsamios 3–6 straipsnių taikymo taisyklės, visų pirma taisyklės dėl kainų padidinimo ir sumažinimo, taikomo nukrypstant nuo 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos referencinės kainos ir 5 straipsnio 3 dalyje nurodytos minimalios kainos standartų;

b) išsamios 7–10 straipsnių taikymo taisyklės;

c) išsamios 12, 13, 14 ir 15 straipsnių taikymo taisyklės, visų pirma gamybos grąžinamųjų išmokų skyrimo, tokių išmokų dydžio ir sąlygos dėl kiekio, už kurį jos gali būti skiriamos;

d) išsamios 8, 9, 15 ir 16 straipsniuose nurodytų mokesčių nustatymo ir pranešimo apie juos taisyklės;

e) išsamios 26, 27 ir 28 straipsnių taikymo taisyklės. Į šias taisykles visų pirma gali būti įtraukta:

i) bet koks 26 straipsnio 2 ir 3 dalyse minėtas laikinas muitų netaikymas, dėl kurio sprendimas galėtų būti priimtas konkurso tvarka;

- ii) produktų, kuriems pagal 27 straipsnį gali būti taikomi papildomi importo muitai, konkretus apibrėžimas;
- iii) metinės tarifinės kvotos pagal 28 straipsnio 1 dalį, prireikus tinkamai paskirstytos visam metų laikotarpiui, ir nustatytas taikytinas administracinis metodas, kurį tam tikrais atvejais sudaro:
- garantijos dėl produkto pagrindinių savybių, proveniencijos ir kilmės;
 - pirmoje įtraukoje nurodytoms garantijoms patikrinti naudojamo dokumento pripažinimas;
 - sąlygos, kuriomis išduodamos importo licencijos, ir jų galiojimo terminas;
- f) išsamios 36 ir 38 straipsnių taikymo taisyklės;
- g) išsamios III antraštinės dalies 3 skyriaus nuostatų taikymo taisyklės. Į šias taisykles visų pirma gali būti įtraukta:
- i) išsamios taisyklės dėl eksportuotino kiekio, kuris nebuvo paskirstytas ar panaudotas, perskirstymo;
 - ii) 35 straipsnyje nurodytos atitinkamos priemonės.
2. Be to, 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka papildomai gali būti priimta:
- a) kriterijai, kuriuos cukraus gamybos įmonės turi taikyti runkelių pardavėjams paskirstydamos runkelių kiekius, kuriems bus taikomos 6 straipsnio 4 dalyje minėtos prieš sąją sudarytos tiekimo sutartys;
 - b) I ir II priedų pakeitimai;
 - c) nukrypimas nuo 14 straipsnio 2 dalyje nustatytų datų;
 - d) išsamios 16–19 straipsnių taikymo taisyklės, visų pirma:
 - i) papildoma informacija, kurią turi pateikti patvirtinti ūkio subjektai;
 - ii) sankcijų, ūkio subjektų patvirtinimo laikino sustabdymo ar panaikinimo kriterijai;
 - iii) 18 straipsnio 1 dalyje numatytos pagalbos privačiam sandėliavimui skyrimas ir jos sumos;
 - iv) būtiniausi kokybės ir kiekybės reikalavimai, taikomas kainų didinimas ir mažinimas, taip pat 18 straipsnio 2 dalyje numatyto intervencinių agentūrų vykdomo perėmimo ir intervencinio supirkimo tvarka bei reikalavimai;
 - v) 19 straipsnio 1 dalyje minėtas atšaukto kvotinio cukraus procentinis dydis;
 - vi) minimalios kainos mokėjimo sąlygos tuo atveju, kai atšauktas cukrus parduodamas Bendrijos rinkoje pagal 19 straipsnio 4 dalį;
- e) 23 straipsnio 1 dalyje numatytos išimties taikymo taisyklės;
- f) išsamios 29 ir 30 straipsnių taikymo taisyklės, visų pirma siekiant laikytis tarptautinių susitarimų:
- i) 2 straipsnio 11 punkte pateikto sąvokos apibrėžimo pakeitimai;
 - ii) VI priedo pakeitimai;
- g) priemonės taikant 37 straipsnį.

41 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 247/2006 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 247/2006 iš dalies keičiamas taip:

1) 16 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Prancūzija gali cukraus sektoriui atokiausiuose Prancūzijos regionuose suteikti ne didesnę kaip 60 milijonų eurų 2005–2006 prekybos metais, o nuo 2006–2007 prekybos metų – ne didesnę kaip 90 milijonų eurų nacionalinę pagalbą.

Šioje dalyje nurodytai pagalbai netaikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

Per 30 dienų nuo prekybos metų pabaigos Prancūzija informuoja Komisiją apie teikiant pagalbą realiai išmokėtą sumą.“

2) 23 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bendrijos finansavimas, kasmet skiriamas šio reglamento II ir III antraštinėse dalyse numatytoms priemonėms, neviršija tokios didžiausios sumos:

(mln. EUR)

	2007 finansiniai metai	2008 finansiniai metai	2009 finansiniai metai	2010 ir tolesni finansiniai metai
Prancūzijos užjūrio departamentai	126,6	133,5	140,3	143,9
Azorų salos ir Madera	77,9	78,0	78,1	78,2
Kanarų salos	127,3	127,3	127,3	127,3“

42 straipsnis

Konkrečios priemonės

Priemonės, kurios yra būtinos ir pateisinamos nepaprastosios padėties atvejais siekiant išspręsti konkrečias praktines problemas, tvirtinamos 39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Tokiomis priemonėmis galima nukrypti nuo šio reglamento nuostatų, tačiau tik tokiu mastu ir tokiu laikui, kuris yra būtinas.

43 straipsnis

Finansinės nuostatos

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 ir, nuo 2007 m. sausio 1 d., Reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 bei jiems įgyvendinti priimtose nuostatos taikomos išlaidoms, kurias valstybės narės patiria vykdydamos savo įsipareigojimus pagal šį reglamentą.

II SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

44 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

39 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti patvirtintos priemonės:

- a) siekiant palengvinti perėjimą iš 2005–2006 prekybos metais susidariusios rinkos padėties į 2006–2007 prekybos metų rinkos padėtį, visų pirma sumažinant kiekį, kuris gali būti paimtas pagal kvotą, taip pat palengvinti pereinamąjį laikotarpį,

šiuo reglamente nustatytoms taisyklėms pakeičiant Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 nustatytas taisyklės,

ir

- b) siekiant užtikrinti, kad Bendrija laikytųsi Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 13 straipsnyje nurodytų savo tarptautinių įsipareigojimų dėl C cukraus, kartu išvengiant bet kokių Bendrijos cukraus rinkos sutrikimų.

45 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1260/2001 panaikinamas.

46 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2006–2007 prekybos metų. Tačiau 39, 40, 41 ir 44 straipsniai taikomi nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. II antraštinė dalis taikoma iki 2014–2015 prekybos metų pabaigos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. vasario 20 d..

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. PRÖLL

I PRIEDAS

STANDARTINĖ KOKYBĖ

I PUNKTAS

Cukrinių runkelių standartinė kokybė

Standartinės kokybės runkeliai:

- a) yra nesugedę, geros prekinės kokybės;
- b) priėmimo punkte jų cukraus kiekis yra 16 %.

II PUNKTAS

Baltojo cukraus standartinė kokybė

1. Standartinės kokybės baltojo cukraus charakteristikos:

- a) gera būklė, autentiška, prekinė kokybė; sausas, vienuodų granuluotų kristalų pavidalo, birus,
- b) mažiausia poliarizacija – 99,7°,
- c) didžiausias drėgnumas – 0,06 %,
- d) didžiausias invertuoto cukraus kiekis – 0,04 %,
- e) bendras pagal 2 dalį nustatytų taškų skaičius ne didesnis kaip 22, o atskirai – ne daugiau kaip:

15 taškų nustatant pelenų kiekį,

9 taškai nustatant spalvos rūšį taikant Brunsviko žemės ūkio technologijos instituto metodą (toliau – Brunsviko metodas),

6 taškai nustatant tirpalo spalvą taikant Tarptautinės komisijos vienodiems cukraus analizės metodams nustatyti metodą (toliau – ICUMSA metodas).

2. Vienas taškas atitinka:

- a) 0,0018 % pelenų kiekį, nustatytą taikant ICUMSA metodą esant 28° Brix,
- b) 0,5 spalvos rūšies, nustatomos taikant Brunsviko metodą, vieneto,
- c) 7,5 tirpalo nusidažymo, nustatomo taikant ICUMSA metodą, vieneto.

3. 1 dalyje minėtų rodiklių nustatymo metodai yra tie, kurie taikomi šiems rodikliams nustatyti pagal intervencijos priemonės.

III PUNKTAS

Žaliavinio cukraus standartinė kokybė

1. Standartinės kokybės žaliavinis cukrus yra cukrus, kurio baltojo cukraus išeiga yra 92 %.
 2. Žaliavinio runkelių cukraus išeiga nustatoma iš to cukraus poliarizacijos laipsnio atėmus:
 - a) jame esantį pelenų kiekio procentinį dydį, padaugintą iš keturių,
 - b) jame esantį invertuoto cukraus kiekį procentinį dydį, padaugintą iš dviejų,
 - c) skaičių 1.
 3. Žaliavinio cukranendrių cukraus išeiga apskaičiuojama iš to cukraus poliarizacijos laipsnio, padauginto iš dviejų, atėmus 100.
-

II PRIEDAS

RUNKELIŲ PIRKIMO SĄLYGOS

I PUNKTAS

Taikant šį priedą susitariančiosios šalys:

- a) cukraus gamybos įmonės (toliau – gamintojai),

ir

- b) runkelių pardavėjai (toliau – pardavėjai).

II PUNKTAS

1. Tiekimo sutartis sudaromos raštu, tiksliai nurodytam kvotinių runkelių kiekiui.
2. Tiekimo sutartyse nurodoma, ar gali būti tiekiamas papildomas runkelių kiekis ir kokiomis sąlygomis.

III PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse nurodomos 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje, o tam tikrais atvejais ir antroje įtraukoje minėto runkelių kiekio supirkimo kainos. 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje minėto kiekio atveju šios kainos negali būti mažesnės nei 5 straipsnio 1 dalyje nurodyta minimali kvotinių runkelių kaina.
2. Tiekimo sutartyse nustatoma, koks cukraus kiekis turi būti runkelių sudėtyje. Jose pateikiama perskaičiavimo lentelė su įvairiais cukraus kiekiais ir rodikliais, skirtais pristatytam runkelių kiekiui perskaičiuoti į tiekimo sutartyje nustatytą cukraus kiekį, kuris turi būti jų sudėtyje.

Ši lentelė sudaryta pagal runkelių, kurių sudėtyje yra skirtingas cukraus kiekis, išeigą.

3. Jeigu pardavėjas ir gamintojas yra sudarę tiekimo sutartį 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje minėtiems runkeliams tiekti, visi to pardavėjo tiekiami runkeliai, jų kiekį perskaičiavus taip, kaip nurodyta šio punkto 2 dalyje, ir jų kiekiui neviršijant tiekimo sutartyje nustatyto kiekio, laikomi tiekiamais runkeliais, kaip apibrėžta 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje.
4. Gamintojai, pagaminantys mažesnę cukraus kiekį nei jų kvotinių runkelių kiekį, dėl kurio prieš sėją jie sudarė tiekimo sutartį pagal 6 straipsnio 3 dalies pirmą įtrauką, runkelių kiekį, kurio trūksta, kad jie būtų išnaudoję savo kvotą, paskirsto pardavėjams, su kuriais jie prieš sėją sudarė tiekimo sutartį, kaip apibrėžta 6 straipsnio 3 dalies pirmoje įtraukoje.

Tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

IV PUNKTAS

1. Į tiekimo sutartis įtraukiamos nuostatos dėl runkelių pristatymo periodiškumo ir normalios trukmės.
2. 1 dalyje minėtos nuostatos yra tos, kurios buvo taikomos praėjusiais prekybos metais, atsižvelgiant į faktinę produkcijos apimtį; tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

V PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomos runkelių surinkimo vietos.
2. Jeigu pardavėjai ir gamintojai jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekamos toje sutartyje tiems metams numatytos surinkimo vietos. Tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.
3. Tiekimo sutartyse numatoma, kad krovos ir transportavimo iš surinkimo vietų išlaidas dengia gamintojas pagal specialius susitarimus, paremtus iki praėjusių prekybos metų galiojusiomis vietos taisyklėmis ar nusistovėjusia praktika.
4. Tačiau Airijoje, Danijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Jungtinėje Karalystėje, Portugalijoje ir Suomijoje, kur runkeliai pristatomi fabrikui neapmokant transportavimo išlaidų, tiekimo sutartyse reikalaujama, kad gamintojai dengtų dalį krovos ir transportavimo išlaidų, ir nustatomas atitinkamas procentinis dydis arba sumos.

VI PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomi runkelių priėmimo punktai.
2. Jeigu pardavėjai ir gamintojai jau buvo sudarę tiekimo sutartį praėjusiems prekybos metams, paliekami toje sutartyje tiems metams numatyti priėmimo punktai. Tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

VII PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse numatomas, koks turi būti cukraus kiekis, nustatomas poliarimetriniu metodu. Priimant runkelius, paimamas jų mėginys.
2. Tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta mėginius imti kitu etapu. Tokiais atvejais tiekimo sutartyje numatoma pataisa, kad būtų kompensuojamas cukraus kiekio sumažėjimas nuo runkelių priėmimo iki bandinių paėmimo.

VIII PUNKTAS

Tiekimo sutartyse numatoma, kad bendrasis svoris, taros svoris ir cukraus kiekis sudėtyje būtų nustatyti laikantis vienos iš šių procedūrų:

- a) tai atlieka gamintojas kartu su runkelių augintojų profesine organizacija, jei tai numatyta tarpšakiniu prekybos susitarimu;
- b) tai atlieka gamintojas, prižiūrint runkelių augintojų profesinei organizacijai;
- c) tai atlieka gamintojas, prižiūrint atitinkamos valstybės narės pripažintam ekspertui, jeigu pardavėjas padengia šios procedūros išlaidas.

IX PUNKTAS

1. Tiekimo sutartyse reikalaujama, kad gamintojai dėl viso pristatomų runkelių kiekio atliktų vieną ar daugiau iš šių veiksmų:
 - a) pardavėjui nemokamai grąžinti iš fabriko šviežias išspaudas, gautas iš pristatyto runkelių kiekio tonomis;
 - b) pardavėjui nemokamai grąžinti iš fabriko dalį tų išspaudų, presuotų arba išdžiovintų ir su melasos priedu;

- c) pardavėjui grąžinti iš fabriko presuotas ar išdžiovintas išspaudas; šiuo atveju gamintojas gali reikalauti, kad pardavėjas padengtų presavimo arba džiovinimo išlaidas;
- d) pardavėjui sumokėti kompensaciją, nustatomą atsižvelgiant į minėtų išspaudų pardavimo galimybes.

Kai viso pristatyto runkelių kiekio dalys apdorojamos skirtingai, tiekimo sutartyje nustatomas daugiau nei vienas iš pirmoje pastraipoje išvardintų įsipareigojimų.

- 2. Tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti numatyta pristatyti išspaudas kitu etapu, nei nurodyta 1 dalies a, b ir c punktuose.

X PUNKTAS

- 1. Tiekimo sutartyse nustatomi bet kokių išankstinių mokėjimų ir runkelių supirkimo kainos mokėjimo terminai.
- 2. 1 dalyje minėti terminai yra praėjusiais prekybos metais galioję terminai. Tarpšakinuose prekybos susitarimuose gali būti nukrypstama nuo šios nuostatos.

XI PUNKTAS

Kai tiekimo sutartyse nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame priede aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų taisyklių nuostatos ir jų poveikis neturi prieštarauti šio priedo nuostatom.

XII PUNKTAS

- 1. Į 2 straipsnio 11 punkto b papunktyje apibūdintus tarpšakinius prekybos susitarimus įtraukiamos arbitražo sąlygos.
- 2. Kai Bendrijos, regionų arba vietos lygiu tarpšakiniais prekybos susitarimais nustatomos taisyklės, reglamentuojančios šiame reglamente aptariamus klausimus, arba kai į jas yra įtrauktos nuostatos, reglamentuojančios kitus klausimus, tų susitarimų nuostatos ir poveikis neturi prieštarauti šio priedo nuostatom.
- 3. 2 dalyje minėtais susitarimais visų pirma nustatoma:
 - a) runkelių kiekio, kurį gamintojas dar iki sėjos nusprendžia pirkti cukraus gamybai pagal kvotą, paskirstymo pardavėjams taisyklės;
 - b) III punkto 4 dalyje nurodyto paskirstymo taisyklės;
 - c) III punkto 2 dalyje nurodyta perskaičiavimo lentelė;
 - d) augintinių runkelių rūšių sėklų pasirinkimo ir tiekimo taisyklės;
 - e) mažiausias cukraus kiekis, kuris turi būti pristatomų runkelių, sudėtyje;
 - f) reikalavimas, kad prieš nustatant runkelių tiekimo pradžios datą įvyktų gamintojo ir pardavėjų atstovų konsultacijos;
 - g) priemonių pardavėjams mokėjimas už ankstyvą arba vėlyvą pristatymą;
 - h) informacija apie:
 - i) IX punkto 1 dalies b punkte minėtą išspaudų dalį,
 - ii) IX punkto 1 dalies c punkte minėtas išlaidas,
 - iii) IX punkto 1 dalies d punkte minėtą kompensaciją;

- i) pardavėjo atliekamas išspaudų išvežimas;
- j) nepažeidžiant 5 straipsnio 1 dalies, taisyklės, reglamentuojančios referencinės kainos ir faktinės cukraus pardavimo kainos skirtumo paskirstymą gamintojams ir pardavėjams.

XIII PUNKTAS

Jeigu nėra sudaryta tarpšakinio prekybos susitarimo dėl cukraus gamybai pagal kvotą skirtų runkelių, kuriuos gamintojas dar prieš sėją siūlo supirkti, kiekio paskirstymo pardavėjams, suinteresuota valstybė narė gali pati nustatyti tokio paskirstymo taisykles.

Tomis taisyklėmis tradiciniams runkelių pardavėjams, parduodantiems runkelius kooperatyvams, gali būti suteiktos kitos tiekimo teisės nei tos, kurias jie turėtų, jei būtų šių kooperatyvų nariai.

III PRIEDAS

VALSTYBIŲ IR REGIONŲ KVOTOS

(tonos)			
Valstybės narės ar regionai (1)	Cukrus (2)	Izogliukozė (3)	Inulino sirupas (4)
Belgija	819 812	71 592	215 247
Čekija	454 862	—	—
Danija	420 746	—	—
Vokietija	3 416 896	35 389	—
Graikija	317 502	12 893	—
Ispanija	996 961	82 579	—
Prancūzija (metropolija)	3 288 747	19 846	24 521
Prancūzijos užjūrio departamentai	480 245	—	—
Airija	199 260	—	—
Italija	1 557 443	20 302	—
Latvija	66 505	—	—
Lietuva	103 010	—	—
Vengrija	401 684	137 627	—
Nyderlandai	864 560	9 099	80 950
Austrija	387 326	—	—
Lenkija	1 671 926	26 781	—
Portugalija (žemyninė dalis)	69 718	9 917	—
Azorų salų autonominis regionas	9 953	—	—
Slovakija	207 432	42 547	—
Slovėnija	52 973	—	—
Suomija	146 087	11 872	—
Švedija	368 262	—	—
Jungtinė Karalystė	1 138 627	27 237	—
Iš viso	17 440 537	507 680	320 718

IV PRIEDAS

I PUNKTAS

PAPILDOMOS CUKRAUS KVOTOS

(tonos)	
Valstybės narės	Papildoma kvota
Belgija	62 489
Čekija	20 070
Danija	31 720
Vokietija	238 560
Graikija	10 000
Ispanija	10 000
Prancūzija (metropolija)	351 695
Airija	10 000
Italija	10 000
Latvija	10 000
Lietuva	8 985
Vengrija	10 000
Nyderlandai	66 875
Austrija	18 486
Lenkija	100 551
Portugalija (žemyninė dalis)	10 000
Slovakija	10 000
Slovėnija	10 000
Suomija	10 000
Švedija	17 722
Jungtinė Karalystė	82 847
Iš viso	1 100 000

II PUNKTAS

PRIDĖTINĖS IZOGLIUKOZĖS KVOTOS

(tonos)	
Valstybės narės	Pridėtinė kvota
Italija	60 000
Lietuva	8 000
Švedija	35 000

V PRIEDAS

IŠSAMIOS CUKRAUS AR IZOGLIUKOZĖS KVOTŲ PERDAVIMO TAISYKLĖS

I PUNKTAS

Šiame priede:

- a) „įmonių susijungimas“ – dviejų arba daugiau įmonių susijungimas į vieną įmonę;
- b) „įmonės perleidimas“ – kvotą turinčios įmonės turto perdavimas vienai ar kelioms įmonėms arba to turto perėmimas;
- c) „fabriko perleidimas“ – nuosavybės teisės į techninį vienetą, įskaitant visus atitinkamam produktui gaminti reikalingus įrenginius, perleidimas vienai arba kelioms įmonėms, kai kartu perimama visa perleidžiančiosios įmonės gamyba arba jos dalis;
- d) „fabriko nuoma“ – techninio vieneto, įskaitant visus cukraus gamybai reikalingus įrenginius, nuomos sutartis, pagal kurią tas skyrius būtų eksploatuojamas, sudaroma ne mažiau kaip trejiems prekybos metams iš eilės, šalims susitarus jos nenutraukti iki trečiųjų prekybos metų pabaigos, su įmone, įsikūrusia toje pačioje valstybėje narėje kaip ir atitinkamas fabrikas, jeigu, nuomos sutarčiai įsigaliojus, fabriką išsinuomojusi įmonė pagal visą savo gamybą gali būti laikoma vien tikta cukrų gaminančia įmone.

II PUNKTAS

1. Nepažeidžiant 2 dalies, jungiantis cukraus gamybos įmonėms ar jas perleidžiant, arba perleidžiant cukraus fabrikus, kvota koreguojama taip:
 - a) jungiantis cukraus gamybos įmonėms, valstybės narės po susijungimo atsiradusiai naujai įmonei paskiria kvotą, lygią prieš susijungimą atitinkamoms cukraus gamybos įmonėms paskirtų kvotų sumai;
 - b) perleidžiant cukraus gamybos įmonę, valstybė narė perleistosios įmonės kvotą paskiria ją perėmusiai cukraus gamybos įmonei arba, jeigu yra daugiau kaip viena perimanti įmonė, paskirsto ją proporcingai pagal kiekvienos iš jų perimtos gamybos dalį;
 - c) perleidžiant cukraus fabriką, valstybė narė sumažina fabriko nuosavybės teisę perleidžiančios įmonės kvotą ir padidina tą fabriką perkančios cukraus gamybos įmonės ar įmonių kvotą kiekiu, proporcingu perimtai gamybos daliai.
2. Jei dalis cukrinių runkelių arba cukranendrių augintojų, kuriems tiesiogiai daromas poveikis 1 dalyje minėtais veiksmais, aiškiai pareiškia pageidavimą tiekti savo runkelius arba cukranendres šiuose veiksmuose nedalyvaujančiai cukrų gaminančiai įmonei, valstybė narė gali paskirti kvotas remdamasi įmonės, kuriai minėti augintojai ketina tiekti runkelius arba cukranendres, perimta produkcija.
3. Kai 1 dalyje nenurodytomis aplinkybėmis yra uždaroma:
 - a) cukraus gamybos įmonė,
 - b) vienas arba daugiau cukraus gamybos įmonės fabrikų,

valstybė narė gali su šiuo uždarymu susijusią kvotų dalį paskirti vienai arba kelioms cukraus gamybos įmonėms.

Be to, ankstesnės pastraipos b papunktyje nurodytu atveju, jeigu kai kurie suinteresuoti augintojai aiškiai pareiškia pageidavimą tiekti savo runkelius ar cukranendres tam tikrai cukraus gamybos įmonei, valstybė narė gali paskirti šiuos runkelius ar cukranendres atitinkančią kvotų dalį įmonei, kuriai minėti augintojai ketina tuos produktus tiekti.

4. Jeigu pasinaudojama 6 straipsnio 6 dalyje minima leidžiančia nukrypti nuostata, suinteresuota valstybė narė gali pareikalauti, kad šia leidžiančia nukrypti nuostata besinaudojantys runkelių augintojai ir cukraus gamybos įmonės į savo tarpšakinius prekybos susitarimus įtrauktų specialias sąlygas, leidžiančias tai valstybei narei taikyti šio punkto 2 ir 3 dalis.
5. Jeigu cukraus gamybos įmonei priklausantis fabrikas yra išnuomojamas, valstybė narė gali sumažinti įmonės, siūlančios išnuomoti tą fabriką, kvotą ir paskirti dalį, kuria kvota buvo sumažinta, įmonei, kuri išsinuomojo fabriką, kad gaminėtų jame cukrų.

Jeigu nuomos sutartis baigiasi I punkto d papunktyje minėtu trejų prekybos metų laikotarpiu, valstybė narė atgaline data panaikina pirmoje pastraipoje numatytą kvotos koregavimą nuo tos dienos, kurią įsigaliojo nuomos sutartis. Tačiau, jeigu nuomos sutartis nutraukiama dėl *force majeure*, valstybė narė nėra įpareigota panaikinti šį koregavimą.
6. Jei cukrų gaminanti įmonė nebegali užtikrinti, kad laikysis Bendrijos teisės aktuose jai nustatytų įsipareigojimų cukrinių runkelių arba cukranendrių augintojams, atitinkama valstybė narė, šią padėtį įvertinus jos kompetentingoms institucijoms, gali vieneriems arba keleriems prekybos metams paskirti dalį kvotų vienai arba kelioms cukrų gaminančioms įmonėms proporcingai pagal jų perimtą produkciją.
7. Suteikdama cukrų gaminančiai įmonei kainų ir realizavimo rinkų garantijas cukrinių runkelių perdirbimui į etilo alkoholį, valstybė narė, susitarusi su ta įmone ir atitinkamais runkelių augintojais, gali visą arba dalį cukraus gamybos kvotų vieneriems arba keleriems prekybos metams paskirti vienai ar kelioms kitoms įmonėms.

III PUNKTAS

Jungiantis izogliukozės gamybos įmonėms ar jas perleidžiant, arba perleidžiant izogliukozės gamybos fabriką, valstybė narė gali paskirti atitinkamas izogliukozės gamybos kvotas vienai ar kelioms kitoms įmonėms neatsižvelgdama į tai, ar jos turi gamybos kvotą.

IV PUNKTAS

Priemonės, kurių imtasi remiantis II ir III punktais, gali įsigalioti tik tuo atveju, jeigu įvykdytos šios sąlygos:

- a) atsižvelgiama į kiekvienos suinteresuotos šalies interesus;
- b) atitinkama valstybė narė mano, kad šios priemonės gali pagerinti runkelių, cukranendrių ir cukraus gamybos sektorių struktūrą;
- c) šios priemonės taikomos įmonėms, įsisteigusioms toje pačioje teritorijoje, kuriai III priede nustatyta kvota.

V PUNKTAS

Jeigu susijungimas arba perleidimas įvyksta tarp spalio 1 d. ir kitų metų balandžio 30 d., II ir III punktuose minėtos priemonės įsigalioja einamiesiems prekybos metams.

Jeigu susijungimas arba perleidimas įvyksta tarp gegužės 1 d. ir tų pačių metų rugsėjo 30 d., II ir III punktuose minėtos priemonės įsigalioja kitiems prekybos metams.

VI PUNKTAS

Jeigu taikoma 10 straipsnio 3 dalis, valstybės narės patikslintas kvotas paskirsto ne vėliau kaip iki vasario pabaigos, kad jas galima būtų taikyti kitais prekybos metais.

VII PUNKTAS

Jeigu taikomi II ir III punktai, valstybės narės ne vėliau kaip per 15 dienų nuo V punkte nurodytų laikotarpių pabaigos praneša Komisijai apie patikslintas kvotas.

VI PRIEDAS

2 STRAIPSNIO 11 DALYJE MINĖTOS VALSTYBĖS

Barbadosas

Belizas

Dramblio Kaulo Krantas

Kongo Respublika

Fidžis

Gajana

Indija

Jamaika

Kenija

Madagaskaras

Malavis

Mauricijus

Mozambikas

Sent Kitsas ir Nevis – Angilija

Surinamas

Svazilandas

Tanzanija

Trinidadas ir Tobagas

Uganda

Zambija

Zimbabvė

VII PRIEDAS

PERDIRBTI PRODUKTAI

KN kodas	Aprašymas
ex 0403	Pasukos, rūgpienis ir grietinė, jogurtas, kefyras ir kitoks fermentuotas arba raugintas pienas ir grietinėlė, koncentruoti arba nekoncentruoti, į kuriuos pridėta arba neprisidėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, taip pat į kuriuos pridėta arba neprisidėta vaisių, riešutų arba kakavos:
0403 10	– Jogurtas:
0403 10 51– 0403 10 99	– – Aromatintas arba į kurį pridėta vaisių, riešutų ar kakavos
0403 90	– Kiti:
0403 90 71 to 0403 90 99	– – aromatintas arba į kurį pridėta vaisių, riešutų ar kakavos
ex 0710	– Daržovės (nevirtos arba virtos garuose ar vandenyje), sušaldytos:
0710 40 00	– Cukriniai kukurūzai
ex 0711	– Konservuotos daržovės, netinkamos ilgai laikyti ir papildomai neapdorojus tiesiogiai vartoti maistui (pavyzdžiui, konservuotos dujiniu sieros dioksidu, sūrymu, sieros vandeniu arba kitais konservuojamais tirpalais):
0711 90	– Kitos daržovės; daržovių mišiniai:
	– – daržovės:
0711 90 30	– Cukriniai kukurūzai
1702 50 00	Chemiškai gryna fruktozė
ex 1704	Konditerijos gaminiai iš cukraus (įskaitant baltąjį šokoladą), neturintys kakavos, išskyrus subpozicijoje 1704 90 10 klasifikuojamą saldišaknės ekstraktą
1806	Šokoladas ir kiti maisto produktai, turintys kakavos
ex 1901	Salyklo ekstraktas: maisto produktai iš miltų, rupinių, krakmolo arba salyklo ekstrakto, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 40 % masės, nenurodyti kitoje vietoje; maisto produktai iš prekių, klasifikuojamų nuo 0401 iki 0404 pozicijos, kurių sudėtyje nėra kakavos arba kurių sudėtyje esanti kakava, iš kurios visiškai pašalinti riebalai, sudaro mažiau kaip 5 % masės, nenurodyti kitoje vietoje:
1901 10 00	– Maisto produktai kūdikiams, supakuoti į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes
1901 20 00	– Mišiniai ir tešlos, skirti kepinių, klasifikuojamų 1905 pozicijoje, gamybai
1901 90	– Kiti:
	– – Kiti:
1901 90 99	– – – Kiti
ex 1902	Tešlos gaminiai, virti arba nevirti, įdaryti (mėsa arba kitais produktais) arba neįdaryti, taip pat paruošti arba neparuošti kitu būdu, pavyzdžiui, spageti, makaronai, vermišeliai, lazanja, gnocchi, ravioliai (koldūnai), cannelloni; kuskusas, paruoštas arba neparuoštas:
1902 20	– Įdaryti tešlos gaminiai, virti arba nevirti, paruošti arba neparuošti kitu būdu:
	– – Kiti:
1902 20 91	– – – Virti
1902 20 99	– – – Kiti
1902 30	– Kiti tešlos gaminiai

KN kodas	Aprašymas
1902 40	– Kuskusas:
1902 40 90	– – Kiti
1904	Paruošti maisto produktai, pagaminti išpučiant arba skrudinant javų grūdus ar javų grūdų produktus (pavyzdžiui, kukurūzų dribsnius); javai (išskyrus kukurūzus), turintys grūdų, dribsnių arba kitaip apdorotų grūdų pavidalą (išskyrus miltus ir rupinius), apvirti arba paruošti kitu būdu, nenurodyti kitoje vietoje
ex 1905	Duona, pyragai, bandelės, pyragaičiai, sausainiai ir kiti kepiniai, su kakava arba be kakavos; ostijos ir kalėdaičiai, tuščios kapsulės, naudojamos farmacijoje, plokštieji vafLIAI, ryžinis popierius ir panašūs produktai:
1905 10 00	– – Duoniniai traškučiai
1905 20	– Meduoliai su imbiero priedais ir panašūs produktai
1905 31	– – Saldūs sausainiai
1905 32	– – VafLIAI ir sausblyniai
1905 40	– Džiūvėsiai, kepintos duonos arba pyrago riekelės ir panašūs kepinti produktai
1905 90	– Kiti:
	– – Kiti:
1905 90 45	– – – Sausainiai
1905 90 55	– – – Išspausiti (<i>extruded</i>) arba iškočioti produktai, pikantiški arba sūdyti
1905 90 60	– – – – Į kuriuos pridėta saldiklių
1905 90 90	– – – – Kiti
ex 2001	Daržovės, vaisiai, riešutai ir kitos valgomosios augalų dalys, paruoštos arba konservuotos su actu arba acto rūgštimi:
2001 90	– Kiti:
2001 90 30	– – Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
2001 90 40	– – Batatai, saldžiosios bulvės ir panašios valgomosios augalų dalys, kuriuose krakmolos sudaro ne mažiau 5 % masės
ex 2004	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, sušaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje:
2004 10	– Bulvės:
	– – Kitos:
2004 10 91	– – – Turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą
2004 90	– Kitos daržovės ir daržovių mišiniai:
2004 90 10	– – Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2005	Kitos daržovės, paruoštos arba konservuotos be acto arba acto rūgšties, nesusaldytos, išskyrus produktus, klasifikuojamus 2006 pozicijoje
2005 20	– Bulvės:
2005 20 10	– – Turinčios miltų, rupinių arba dribsnių pavidalą
2005 80 00	– Cukriniai kukurūzai (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2101	Kavos, arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių produktų arba iš kavos, arbatos arba matės; skrudintos trūkazolės (cikorijos) ir kiti skrudinti kavos pakaitalai, taip pat jų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:
	– Kavos ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų, koncentratų arba iš kavos:

KN kodas	Aprašymas
	-- Produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų ar koncentratų arba iš kavos:
2101 12 98	--- Kiti
	-- Arbatos arba matės ekstraktai, esencijos ir koncentratai, taip pat produktai, daugiausia sudaryti iš šių ekstraktų, esencijų ar koncentratų arba iš arbatos ar matės:
	-- Produktai:
2101 20 98	--- Kiti
	-- Skrudintos trūkažolės (cikorijos) ir kitų skrudinti kavos pakaitalai, taip pat jų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:
	-- Skrudintos trūkažolės (cikorijos) ir kiti skrudinti kavos pakaitalai:
2101 30 19	--- Kiti
	-- Skrudintų trūkažolių (cikorių) ir kitų skrudintų kavos pakaitalų ekstraktai, esencijos ir koncentratai:
2101 30 99	--- Kiti
2105 00	Grietiniai ir kiti valgomieji ledai, su kakava arba be jos
ex 2106	Maisto produktai, nenurodyti kitoje vietoje:
2106 90	-- Kiti:
2106 90 10	-- Sūrio <i>fondues</i>
	-- Kiti:
2106 90 92	----- Kurių sudėtyje nėra pieno riebalų, sacharozės, izogliukozės, gliukozės ar krakmolo arba kurių sudėtyje yra mažiau kaip 1,5 % masės pieno riebalų, 5 % masės sacharozės arba izogliukozės, 5 % masės gliukozės arba krakmolo
2106 90 98	----- Kiti
2202	Vandenys, įskaitant mineralinius vandenius ir gazuotuosius vandenius, į kuriuos pridėta cukraus ar kitų saldiklių arba aromatinių medžiagų, ir kiti nealkoholiniai gėrimai, išskyrus vaisių arba daržovių sultis, klasifikuojamas 2009 pozicijoje
2205	Vermutai ir kiti vynai iš šviežių vynuogių, aromatinti augalais arba aromatinėmis medžiagomis
ex 2208	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, mažesnė kaip 80 % tūrio; spiritai, likeriai ir kiti spiritiniai gėrimai:
2208 20	-- Spiritai, pagaminti distiliuojant vynuogių vyną arba vynuogių išspaudas:
2208 50 91– 2208 50 99	Geneva
2208 70	Likieriai ir kordialai (<i>liqueurs ir cordials</i>)
2208 90 41 to 2208 90 78	-- Kiti spiritai ir spiritiniai gėrimai:
2905 43 00	Manitolis
2905 44	D-gliucitolis (sorbitolis)
ex 3302	Kvapiųjų medžiagų mišiniai ir mišiniai (įskaitant alkoholinius tirpalus), kurių pagrindiniai komponentai yra viena arba kelios tokios medžiagos, naudojami pramonėje kaip žaliavos; kiti preparatai, kurių pagrindiniai komponentai yra kvapiosios medžiagos, skirti naudoti gėrimų gamyboje:
3302 10	-- Skirti naudoti maisto arba gėrimų gamybos pramonėje:
	-- Skirti naudoti gėrimų gamybos pramonėje:
	--- Preparatai, kurių sudėtyje yra visos gėrimą charakterizuojančios kvapiosios medžiagos:
	----- Kiti (kurių faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne didesnė kaip 0,5 % tūrio)
3302 10 29	Kiti
ex 38 skirsnis	Įvairūs chemijos produktai:
3824 60	Gliucitolis (sorbitolis), išskyrus klasifikuojamą 2905 44 subpozicijoje

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 319/2006,

2006 m. vasario 20 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 2006 m. vasario 20 d. Tarybos Reglamente (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ⁽³⁾ numatyta svarbi bendro cukraus sektoriaus rinkos organizavimo reforma. Tuo reglamentu įvestos priemonės apima reikšmingą Bendrijos cukraus institucinės palaikomosios kainos sumažinimą etapais.

(2) Dėl sumažėjusio cukraus sektoriaus rinkos rėmimo, pajamų rėmimas ūkininkams turėtų būti padidintas. Bendras išmokų lygis turėtų kisti su palaipsniui lygiagrečiai su mažėjančiu rinkos rėmimu.

(3) Tiesioginės paramos gamintojui atsiejimas nuo gamybos apimčių bei bendrosios išmokos schemos įvedimas yra esminiai elementai reformuojant bendrą žemės ūkio politiką, kuria siekiama nuo kainų ir gamybos paramos politiką keisti ūkininkų pajamų rėmimo politika. Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 ⁽⁴⁾ šie elementai buvo įvesti įvairiems žemės ūkio produktams.

(4) Kad būtų pasiekti tikslai, kuriais pagrįsta bendra žemės ūkio politikos reforma, parama cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojamiems cukriniams runkeliams, cukranendrėms ir cikorijs turėtų būti atsietą nuo gamybos apimčių ir integruota į bendrosios išmokos schemą.

(5) Todėl Reglamente (EB) Nr. 1782/2003 nustatytos tiesioginės paramos schemų taisyklės turėtų būti suderintos.

(6) Siekiant sumažinti restruktūrizavimo proceso poveikį valstybėse narėse, kurios suteikė 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 320/2006, nustatančiame laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ⁽⁵⁾, numatytą restruktūrizavimo pagalbą už ne mažiau kaip 50 % Reglamente (EB) Nr. 318/2006 nustatytos kvotos, pagalba cukrinių runkelių ir cukranendrų augintojams turėtų būti skiriama ne ilgiau kaip penkerius metus iš eilės.

(7) Individualių pajamų rėmimo lygis turėtų būti apskaičiuojamas remiantis parama, kurią ūkininkas gavo pagal bendrą rinkos organizavimą cukraus sektoriuje vienerius ar daugiau prekybos metų, kuriuos turi nustatyti valstybės narės.

(8) Siekiant užtikrinti tinkamą paramos schemos taikymą ir dėl biudžeto priežiūros reikėtų numatyti, kad bendras pajamų rėmimas neviršytų nacionalinių paketų, apskaičiuotų remiantis ankstesniais ataskaitiniais metais, dydžio ir, per pirmuosius keturis metus, atsižvelgiant į papildomas sumas, gautas dėl išvestinių kainų.

(9) Naujųjų valstybių narių cukrinių runkelių ir cikorių auginimojams nuo įstojimo į ES pasinaudojo kainų rėmimu pagal 2001 m. birželio 19 d. Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ⁽⁶⁾. Todėl išmokoms už cukrų ir cukraus bei cikorių komponentams bendrosios išmokos schemoje neturėtų būti taikomas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 143a straipsnyje numatytas padidėjimų grafikas. Dėl tokių pat priežasčių valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, turėtų turėti galimybę teikti paramą pagal cukraus sektoriaus reformą taikydamos atskirą bendrosios išmoką ne pagal šią schemą.

⁽¹⁾ 2006 m. sausio 19 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 26 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2183/2005 (OL L 347, 2005 12 30, p. 56).

⁽⁵⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 42.

⁽⁶⁾ OL L 178, 2001 6 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 39/2004 (OL L 6, 2004 1 10, p. 16).

- (10) Siekiant užtikrinti tinkamą bendrosios išmokos schemos taikymą naujosiose valstybėse narėse, turėtų būti priimtos nuostatos dėl specifinių problemų, kylančių dėl perėjimo nuo vienkartinės išmokos už plotus schemos prie bendrosios išmokos schemos.
- (11) Valstybėms narėms, nusprendusioms arba nuspręsiąsioms taikyti bendrąją išmokos schemą tik nuo 2007 m. sausio 1 d., turėtų būti suteikta teisė remti inulino sirupo gamybai 2006 metais naudojamų cukrinių runkelių, cukranendrių arba cikorių augintojų pajamas skiriant išmoką, pagrįstą hektarų, kuriuose buvo auginami pateikti cukriniai runkeliai, cukranendrės arba cikorijos, skaičiumi. Apskaičiuojant cukrinių runkelių ir cikorių komponentą bendrosios išmokos schemoje valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti prekybos metus, kurie laikomi reprezentatyviais.
- (12) Siekiant išspręsti problemas, jei jos kiltų pereinant nuo dabartinio režimo prie bendrosios išmokos schemos, tikslinga Komisijai suteikti įgaliojimus priimti atitinkamas pereinamojo laikotarpio taisykles iš dalies keičiant Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 155 straipsnį.
- (13) Kad kai kurias naujai įvedamas išmokas būtų galima skirti kaip tiesiogines išmokas, Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 I priedą reikėtų patikslinti.
- (14) Siekiant atsižvelgti į išmokai už cukrų numatyto pajamų rėmimo dydį, Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 II, VIII ir VIIIa prieduose numatytas nacionalines viršutines ribas reikėtų patikslinti.
- (15) Buvo įvardinti sunkumai, su kuriais susiduriama įgyvendinant paramą energetiniams augalams. Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 90 straipsnį reikėtų patikslinti.
- (16) Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,
- 2) 37 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:
- „Cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojamiems cukriniams runkeliams, cukranendrėms arba cikorijoms referencinė suma apskaičiuojama ir koreguojama vadovaujantis VII priedo K punktu.“;
- 3) 40 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:
- „2. Jei per visą referencinį laikotarpį buvo daromas poveikis dėl *force majeure* ar išimtinių aplinkybių, valstybė narė apskaičiuoja referencinę sumą remdamasi 1997–1999 m. laikotarpiu arba, cukrinių runkelių, cukranendrių ir cikorių atveju, artimiausiais prekybos metais, ėjusiais prieš atitinkamą laikotarpį pagal VII priedo K punktą. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikoma 1 dalis.“;
- 4) 41 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
- a) 1 dalis papildoma šia pastraipa:
- „Cikorių atveju Komisija, atsižvelgdama į valstybių narių jai iki 2006 m. kovo 31 d. pateiktus naujausius duomenis, 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali perskirstyti VII priedo K punkto 2 papunktyje nurodytas nacionalines sumas ir atitinkamai patikslinti VIII priede nurodytas nacionalines viršutines ribas nepakeičiant atitinkamai bendrų sumų ar viršutinių ribų.“;
- b) po 1 dalies įterpiama ši dalis:

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 33 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) 38 straipsnyje nurodytu atitinkamu laikotarpiu jiems buvo skirta išmoka pagal bent vieną VI priede numatytą paramos schemą arba, alyvų aliejaus atveju, 37 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais prekybos metais, arba, cukrinių runkelių, cukranendrių arba cikorių atveju, jei jie pasinaudojo rinkos rėmimu atitinkamu laikotarpiu, nurodytu VII priedo K punkte.“;

„1a. Tais atvejais, kai dalis kvotinio cukraus ar inulino sirupo valstybėje narėje pagaminama naudojant kitose valstybėje narėje per bet kuriuos iš 2000/2001, 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ar 2005/2006 prekybos metų užaugintus cukrinius runkelius, cukranendres ar cikorijas, VII priedo K punkte nustatytos viršutinės ribos ir VIII bei VIIIa prieduose nustatytos atitinkamų valstybių narių nacionalinės viršutinės ribos patikslinamos iš valstybės narės, kurioje atitinkamas cukrus ar inulino sirupas buvo pagamintas, nacionalinių viršutinių ribų atitinkamus kiekius atitinkančias sumas pervedant valstybei narei, kurioje buvo užauginti atitinkami cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorių kiekiai.

Atitinkamos valstybės narės iki 2006 m. kovo 31 d. informuoja Komisiją apie atitinkamus kiekius.

Dėl pervedimo sprendžia Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

5) 43 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) VII priede išvardytos pagalbos už bulvių krakmolą, sausuosius pašarus, sėklą, alyvmedžių giraites ir tabaką atveju, hektarų, už kuriuose užaugintą produkciją referenciniu laikotarpiu buvo paskirta pagalba, skaičius, kaip apskaičiuota VII priedo B, D, F, H ir I punktuose, ir, cukrinių runkelių, cukranendrių ir cikorių atveju, hektarų skaičius, kaip apskaičiuota pagal to priedo K punkto 4 papunktį.“;

6) 63 straipsnio 3 dalis papildoma šia pastraipa:

„Tačiau, dėl išmokų už cukrinius runkelius, cukranendres ir cikorijas komponento įtraukimo į bendrosios išmokos schemą, valstybės narės gali iki 2006 m. balandžio 30 d. nuspręsti taikyti pirmoje pastraipoje numatytą išimtį.“;

7) 71a straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Bet kuri naujoji valstybė narė, taikanti vienkartinės išmokos už plotą schemą, gali nustatyti, kad papildomai greta 44 straipsnio 2 dalyje numatytų atitikimo reikalavimams sąlygų, „reikalavimus atitinkantis hektaras“ reiškia bet kokią valdos žemės ūkio naudmenų plotą, kuris 2003 m. birželio 30 d. buvo geros, žemės ūkiui tinkamos būklės, nepriklausomai nuo to, ar jis tuo metu buvo naudojamas gamybai, ar ne.

Bet kuri naujoji valstybė narė, taikanti vienkartinės išmokos už plotą schemą, taip pat gali nustatyti, kad minimalus reikalavimus atitinkantis valdos plotas, kuriam nustatoma teisė į išmoką ir kuriam skiriamos išmokos, yra minimalus reikalavimus atitinkantis valdos plotas, nustatytas pagal 143b straipsnio 5 dalies antrą pastraipą.“;

8) 71c straipsnis pakeičiamas taip:

„71c straipsnis

Viršutinė riba

Naujųjų valstybių narių nacionalinės viršutinės ribos yra išvardytos VIIIa priede. Išskyrus sausus pašarus, cukraus ir cikorių komponentus, viršutinės ribos apskaičiuojamos atsižvelgiant į 143a straipsnyje numatytą padidėjimų grafiką, todėl jų nereikia sumažinti.

41 straipsnio 1a dalis taikoma *mutatis mutandis*.“;

9) 71d straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekviena naujoji valstybė narė pereina prie nacionalinės viršutinės ribos linijinio procentinio dydžio sumažinimo, kad būtų sudarytas nacionalinis rezervas. Šis sumažinimas nebus didesnis nei 3 %, nepažeidžiant 71b straipsnio 3 dalies taikymo. Tačiau jis gali viršyti 3 %, jei didesnis sumažinimas yra reikalingas šio straipsnio 3 dalies taikymui.“;

10) 71d straipsnio 6 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„6. Išskyrus perdavimo faktinio ar numatyto paveldėjimo būdu ir 3 dalies taikymo atvejus, ir nukrypstant nuo 46 straipsnio, teisės į išmokas, nustatytos naudojant nacionalinę rezervą, neperduodamos penkerių metų laikotarpiu nuo jų paskyrimo.“;

11) 71d straipsnis papildomas šia dalimi:

„7. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinę rezervą referencinėms sumoms, skirtoms ūkininkams tose vietovėse, kuriose vykdomos pertvarkymo ir (arba) modernizavimo programos, susijusios su viena ar kita valstybės intervencijos forma siekiant išvengti žemės apleidimo ir (arba) kompensuoti ūkininkams tose vietovėse už konkrečias nepalankias sąlygas, nustatyti.“;

12) 71e straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Tačiau naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotą schemą, gali būti laikomos vienu regionu.“;

13) III antraštinės dalies VI skyrius papildomas šiuo straipsniu:

„71m straipsnis

Ūkininkai, neturintys reikalavimus atitinkančių hektarų

Nukrypstant nuo 36 straipsnio ir 44 straipsnio 2 dalies, ūkininkui, kuriam buvo suteiktos 47 straipsnyje nurodytos išmokos arba kuris vykdo veiklą 47 straipsnyje nurodytame sektoriuje ir pagal 71d straipsnį gauna teises į išmokas, bet kuris neturi reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, pirmaisiais bendrosios išmokos schemos įgyvendinimo metais, valstybė narė leidžia nukrypti nuo įsipareigojimo pateikti pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų skaičių, lygų teisių į išmokas skaičiui, jeigu jis toliau vykdo ne mažiau nei 50 % žemės ūkio veiklos, vykdytos prieš pereinant į bendrosios išmokos schemą, išreikštos gyvulių vienetais (GV).

Perleidžiant teises į išmokas, teisių perėmėjas gali pasinaudoti šia išimtimi tik tada, jei perleidžiamos visos teisės į išmokas, kurioms taikoma ši išimtis.“;

14) 90 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Pagalba teikiama tik už tuos plotus, dėl kuriuose auginamos produkcijos yra sudaryta ūkininko ir perdirbimo įmonės sutartis arba ūkininko ir surinkėjo sutartis, išskyrus atvejus, kai perdirbimu valdoje užsiima pats ūkininkas.“;

15) IV antraštinėje dalyje įterpiami šie skyriai:

„10e SKYRIUS

IŠMOKOS UŽ CUKRŲ

110p straipsnis

Pereinamojo laikotarpio išmokos už cukrų

1. 71 straipsnio taikymo atveju ūkininkams gali būti suteikta teisė į pereinamojo laikotarpio išmokas už cukrų už 2006 m. Jos suteikiamos neviršijant VII priedo K punkte nustatytų sumų.

2. Nepažeidžiant 71 straipsnio 2 dalies, vienam ūkininkui skiriamą pereinamojo laikotarpio išmokos už cukrų sumą nustato valstybės narės, remdamosi šiais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais:

- cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorijų kiekiais, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį,
- cukraus ar inulino sirupo kiekiais, pagamintais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001,
- hektarų, kuriuose auginami cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį, vidurkiu

ir už vieno ar kelių – 2004/2005, 2005/2006 ir 2006/2007 – prekybos metų atitinkamą laikotarpį, kuris dėl kiekvieno produkto gali skirtis ir kurį valstybės narės turi nustatyti iki 2006 m. balandžio 30 d.

Tačiau, jei atitinkamas laikotarpis apima 2006/2007 prekybos metus, šie prekybos metai pakeičiami 2005/2006 prekybos metais ūkininkams, kuriems atsisakoma taikyti kvotas 2006/2007 prekybos metų laikotarpiu, kaip numatyta 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą (*), 3 straipsnyje.

Pasirinkus 2006/2007 prekybos metus, pirmoje pastraipoje pateiktos nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį pakeičiamos nuorodomis į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (**) 6 straipsnį.

3. 143a ir 143c straipsniai netaikomi pereinamojo laikotarpio išmokoms už cukrų.

10f SKYRIUS

BENDRIJOS PAGALBA CUKRINIŲ RUNKELIŲ IR CUKRANENDRIŲ AUGINTOJAMS

110q straipsnis

Taikymo sritis

1. Valstybėse narėse, kurios suteikė Reglamentą (EB) Nr. 320/2006 3 straipsnyje numatytą restruktūrizavimo pagalbą už ne mažiau kaip 50 % Reglamentą (EB) Nr. 318/2006 III priede nustatytos cukraus kvotos, Bendrijos pagalba skiriama cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojams.

2. Pagalba skiriama ne daugiau kaip penkerius metus iš eilės nuo prekybos metų, kuriais pasiekiamas 1 dalyje nurodytas 50 % ribinis dydis, bet ne vėliau kaip už 2013/2014 prekybos metus.

110r straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Pagalba skiriama už cukraus, pagaminto iš cukrinių runkelių ar cukranendrių, tiekiamų pagal sutartis, sudarytas pagal Reglamentą (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnį, kvotos kiekį.

110s straipsnis

Pagalbos dydis

Pagalba išreiškiama už standartinės kokybės balto cukraus toną. Pagalbos dydis lygus pusei dydžio, gauto VII priedo K punkto 2 papunktyje nurodytos viršutinės ribos, numatytos atitinkamai valstybei narei už atitinkamus metus, dydį padalinus iš Reglamento (EB) Nr. 318/2006 III priede nustatytos bendros cukraus ir inulino sirupo kvotos.

(*) OL L 58, 2006 2 28, p. 42.

(**) OL L 58, 2006 2 28, p. 1.“;

16) 143b straipsnio 3 dalies paskutinė įtrauka pakeičiama taip:

„— patikslinta naudojant atitinkamą 143a straipsnyje nurodytą procentinį dydį, skirtą laipsniškam tiesioginių išmokų įvedimui, išskyrus sumoms, turimoms pagal VII priedo K punkto 2 papunktį arba remiantis šių sumų ir pagal 143ba straipsnio 4 dalį šiuo metu taikomų sumų skirtumu.“;

17) Po 143b straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„143ba straipsnis

Atskiros išmokos už cukrų

1. Nukrypdomos nuo 143b straipsnio, naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinės išmokos už plotus schemą, gali iki 2006 m. balandžio 30 d. nuspręsti ūkininkams, atitinkantiems vienkartinės išmokos už plotus schemos reikalavimus, skirti atskiras išmokas už cukrų už 2006, 2007 ir 2008 metus. Išmokos skiriamos remiantis šiais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais:

— cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorių kiekiais, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį,

— cukraus ar inulino sirupo kiekiais, pagamintais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001,

— hektarų, kuriuose auginami cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį, vidurkiu

ir už vieno ar kelių – 2004/2005, 2005/2006 ir 2006/2007 – prekybos metų atitinkamą laikotarpį, kuris dėl kiekvieno produkto gali skirtis ir kurį valstybės narės turi nustatyti iki 2006 m. balandžio 30 d.

Tačiau jei atitinkamas laikotarpis apima 2006/2007 prekybos metus, šie prekybos metai pakeičiami 2005/2006 prekybos metais ūkininkams, kuriems atsakoma taikyti kvotas 2006/2007 prekybos metų laikotarpiu, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 straipsnyje.

Pasirinkus 2006/2007 prekybos metus, pirmoje pastraipoje pateiktos nuorodos į Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį pakeičiamos nuorodomis į Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnį.

2. Atskiros išmokos už cukrų suteikiamos neviršijant VII priedo K punkte nustatytų viršutinių ribų.

3. Nukrypdoma nuo 2 dalies, kiekviena atitinkama naujoji valstybė narė gali iki 2006 m. kovo 31 d., remdamasi objektyviais kriterijais, nuspręsti nustatyti žemesnę atskiros išmokos už cukrų ribą, nei nurodyta VII priedo K punkte.

4. Lėšos, skiriamos atskiroms išmokoms už cukrų mokėti pagal 1, 2 ir 3 dalis, neįskaičiuojamos į 143b straipsnio 3 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą. Taikant šio straipsnio 3 dalį, VII priedo K punkte nurodytų viršutinių ribų ir šiuo metu taikomų ribų skirtumas įskaičiuojamas į 143b straipsnio 3 dalyje nurodytą metinį finansinį paketą.

5. 143a ir 143c straipsniai netaikomi atskiroms išmokoms už cukrų.“;

18) 145 straipsnyje po d) – a) papunkčio įterpiamas šis papunktis:

„d) – b) išsamios taisyklės dėl paramos už cukrinius runkelius, cukranendres ir cikorijas įtraukimo į bendrosios išmokos schemą ir dėl 10e ir 10f skyriuose nurodytų išmokų.“;

19) 155 straipsnis pakeičiamas taip:

„155 straipsnis

Kitos pereinamojo laikotarpio taisyklės

Kitos priemonės, reikalingos sudaryti palankias sąlygas perėjimui nuo 152 ir 153 straipsniuose nurodytuose reglamentuose ir Reglamente (EB) Nr. 1260/2001 numatytų priemonių prie šiame reglamente nustatytų priemonių, visų pirma susijusių su Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 4 ir 5 straipsnių bei priedo ir Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio taikymu, ir nuo nuostatų, susijusių su Reglamente (EEB) Nr. 1035/72 numatytais gerinimo planais, prie

šio reglamento 83–87 straipsniuose nurodytų gerinimo planų, gali būti patvirtintos šio reglamento 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. 152 ir 153 straipsniuose nurodyti reglamentai ir straipsniai toliau taikomi siekiant nustatyti VII priede nurodytas referencines sumas.“;

20) Priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2006 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. vasario 20 d..

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. PRÖLL

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 priedai iš dalies keičiami taip:

- 1) I priede po apyniams skirtos eilutės įterpiamos šios eilutės:

„Cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10e skyrius (*****) Šio reglamento IVa antraštinės dalies 143ba straipsnis	Nuo gamybos apimčių nepriklausančios išmokos
Cukraus gamybai naudojami cukriniai runkeliai ir cukranendrės	Šio reglamento IV antraštinės dalies 10f skyrius	Pagalba gamybai“;

- 2) II priedas pakeičiamas taip:

„II PRIEDAS

12 straipsnio 2 dalyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

(mln. EUR)								
Valstybė narė	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m.	2011 m.	2012 m.
Belgija	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Danija	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Vokietija	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Graikija	45,4	61,1	76,4	76,5	76,6	76,6	76,6	76,6
Ispanija	56,9	77,3	97,0	97,2	97,3	97,3	97,3	97,3
Prancūzija	51,4	68,7	85,9	86,0	86,0	86,0	86,0	86,0
Airija	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Italija	62,3	84,5	106,4	106,8	106,9	106,9	106,9	106,9
Liuksemburgas	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nyderlandai	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Austrija	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugalija	10,8	14,6	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2	18,2
Suomija	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Švedija	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Jungtinė Karalystė	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5“

- 3) VI priedas papildomas šia eilute:

„Cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos	Reglamentas (EB) Nr. 1260/2001	Rinkos parama cukrinių runkelių ar cukranendrių augintojams ir cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojamų cikorijų gamintojams“
---	--------------------------------	--

- 4) VII priedas papildomas šiuo punktu:

„K. Cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos

1. Valstybės narės nustato sumą, kuri turi būti įtraukta į kiekvienam ūkininkui skirtą orientacinę sumą, remdamosi šiais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais:

— cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorijų kiekiais, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį

- cukraus ar inulino sirupo kiekiais, pagamintais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1260/2001
- hektarų, kuriuose auginami cukraus ar inulino sirupo gamybai naudojami cukriniai runkeliai, cukranendrės ir cikorijos, dėl kurių sudarytos tiekimo sutartys pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį, vidurkiu

už atitinkamą laikotarpį, kuris dėl kiekvieno produkto gali skirtis, sudarytą iš vieno ar kelių prekybos metų nuo 2000/2001 prekybos metų, o naujųjų valstybių narių atveju – nuo 2004/2005 prekybos metų, iki 2006/2007 prekybos metų, kurį valstybės narės turi nustatyti iki 2006 m. balandžio 30 d.

Tačiau, jei atitinkamas laikotarpis apima 2006/2007 prekybos metus, šie prekybos metai pakeičiami 2005/2006 prekybos metais ūkininkams, kuriems atsakoma taikyti kvotas 2006/2007 prekybos metų laikotarpiu, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 straipsnyje.

2000/2001 ir 2006/2007 prekybos metų atžvilgiu nuorodos į Reglamento (EB) Nr. 1260/2001 19 straipsnį pakeičiamos nuorodomis į Reglamento (EB) Nr. 2038/1999 (*) 37 straipsnį ir Reglamento (EB) Nr. 318/2006 6 straipsnį.

2. Kai bendra sumų, nustatytų pagal 1 dalį, suma valstybėje narėje viršija toliau pateiktoje 1 lentelėje nurodytą viršutinę ribą, išreikštą tūkstančiais eurų, proporcingai sumažinama vienam ūkininkui skiriama suma.

1 lentelė

Sumų, kurios turi būti įtrauktos į ūkininkams skirtas orientacines sumas, viršutinės ribos

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m. ir vėliau
Belgija	48 594	62 454	76 315	83 729
Čekija	27 851	34 319	40 786	44 245
Danija	19 314	25 296	31 278	34 478
Vokietija	154 799	203 380	251 960	277 946
Graikija	17 941	22 455	26 969	29 384
Ispanija	60 272	74 447	88 621	96 203
Prancūzija	151 163	198 075	244 987	270 081
Vengrija	25 435	31 146	36 857	39 912
Airija	11 259	14 092	16 925	18 441
Italija	79 862	102 006	124 149	135 994
Latvija	4 219	5 164	6 110	6 616
Lietuva	6 547	8 012	9 476	10 260
Nyderlandai	42 032	54 648	67 265	74 013
Austrija	18 931	24 438	29 945	32 891
Lenkija	99 135	122 906	146 677	159 392
Portugalija	3 940	4 931	5 922	6 452
Slovakija	11 813	14 762	17 712	19 289
Slovėnija	2 993	3 746	4 500	4 902
Suomija	8 255	10 332	12 409	13 520
Švedija	20 809	26 045	31 281	34 082
Jungtinė Karalystė	64 340	80 528	96 717	105 376

3. Nukrypstant nuo 2 punkto, kai Suomijos, Airijos, Portugalijos, Ispanijos ir Jungtinės Karalystės atvejais bendras sumų, nustatytų pagal 1 punktą, dydis viršija 1 lentelėje pateiktas atitinkamoms valstybėms narėms nustatytų viršutinių ribų ir toliau pateiktoje 2 lentelėje nurodytų sumų bendrą sumą, proporcingai sumažinama vienam ūkininkui skiriama suma.

2 lentelė

Papildomos metinės sumos, kurios turi būti įtrauktos į orientacinių sumų, skiriamų ūkininkams per keturis 2006–2009 m. laikotarpio metus, bendrą sumą

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	Papildomos metinės sumos
Ispanija	10 123
Airija	1 747
Portugalija	611
Suomija	1 281
Jungtinė Karalystė	9 985

Tačiau 1 pastraipoje nurodytos valstybės narės gali išlaikyti iki 90 % pirmos pastraipos 2 lentelėje pateiktos sumos ir taip gautas sumas naudoti pagal 69 straipsnį. Tuo atveju pirmoje pastraipoje nurodyta išimtis netaikoma.

4. Kiekviena valstybė narė apskaičiuoja 43 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą hektarų dydį proporcingai pagal sumą, nustatytą pagal 1 punktą, ir atsižvelgdama į objektyvius ir nediskriminacinius tuo tikslu pasirinktus kriterijus, arba remdamasi cukrinių runkelių, cukranendrių ir cikorijų hektarų, kuriuos ūkininkai deklaravo per atitinkamą laikotarpį, nustatytą pagal 1 punktą, skaičiumi.

(*) OL L 252, 1999 9 25, p. 1. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1260/2001.“

- 5) VIII priedas pakeičiamas taip:

„VIII PRIEDAS

41 straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

(tūkst. EUR)

Valstybė narė	2005 m.	2006 m.	2007 m.	2008 m.	2009 m.	2010 m. ir vėliau
Belgija	411 053	579 167	592 507	606 368	613 782	613 782
Danija	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Vokietija	5 148 003	5 647 000	5 695 380	5 743 960	5 769 946	5 773 946
Graikija	838 289	1 719 230	1 745 744	1 750 258	1 752 673	1 790 673
Ispanija	3 266 092	4 135 458	4 347 633	4 361 807	4 369 389	4 371 266
Prancūzija	7 199 000	7 382 163	8 289 075	8 335 987	8 361 081	8 369 081
Airija	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Italija	2 539 000	3 544 379	3 566 006	3 588 149	3 599 994	3 632 994
Liuksemburgas	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Nyderlandai	386 586	428 618	834 234	846 851	853 599	853 599
Austrija	613 000	632 931	736 438	741 945	744 891	744 891
Portugalija	452 000	497 551	564 542	565 533	566 063	567 452
Suomija	467 000	476 536	563 613	565 690	566 801	565 520
Švedija	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Jungtinė Karalystė	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849“

- 6) VIIIa priedas pakeičiamas taip:

„VIIIa PRIEDAS

71c straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

(tūkst. EUR)

Kalendoriniai metai	Čekija	Estija	Kipras	Latvija	Lietuva	Vengrija	Malta	Lenkija	Slovėnija	Slovakija
2005 m.	228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670	724 600	35 800	97 700
2006 m.	294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	445 635	830	980 835	44 893	127 213
2007 m.	377 919	40 400	16 300	60 764	154 912	539 446	1 640	1 263 706	59 846	161 362
2008 m.	469 986	50 500	20 400	75 610	193 076	671 757	2 050	1 572 577	74 600	200 912
2009 m.	559 145	60 500	24 500	90 016	230 560	801 512	2 460	1 870 392	89 002	238 989
2010 m.	644 745	70 600	28 600	103 916	267 260	928 112	2 870	2 155 492	103 002	275 489
2011 m.	730 445	80 700	32 700	117 816	303 960	1 054 812	3 280	2 440 492	117 002	312 089
2012 m.	816 045	90 800	36 800	131 716	340 660	1 181 412	3 690	2 725 592	131 002	348 589
vėlesni metai	901 745	100 900	40 900	145 616	377 360	1 308 112	4 100	3 010 692	145 102	385 189“

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 320/2006,

2006 m. vasario 20 d.

nustatantis laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 straipsnį ir 37 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Dėl pokyčių Bendrijoje ir pasaulyje Bendrijos cukraus pramonei iškyla struktūrinių problemų, galinčių rimtai paakenkti konkurencingumui ir net visos pramonės perspektyvumui apskritai. Šių problemų neišspręsti taikant rinkos valdymo priemones, nustatytas pagal bendrą cukraus rinkos organizavimą. Kad Bendrijos cukraus gamybos ir prekybos sistema atitiktų tarptautinius reikalavimus ir būtų užtikrintas jos konkurencingumas ateityje, būtina pradėti visapusišką restruktūrizavimo procesą, padėsiantį ženkliai sumažinti nepelningos gamybos pajėgumus Bendrijoje. Todėl siekiant užtikrinti gerą naujojo bendro cukraus rinkos organizavimo veikimą, reikėtų nustatyti atskirą ir autonominę laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą. Pagal šią schemą kvotos turėtų būti sumažintos atsižvelgiant į Bendrijos cukraus gamintojų, cukrinių runkelių, cukranendrių ir cikorijų augintojų bei vartotojų teisėtus interesus.

(2) Reikėtų įsteigti laikiną restruktūrizavimo fondą, skirtą finansuoti Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo priemones. Siekiant užtikrinti patikimą finansų valdymą, fondas turėtų sudaryti EŽŪOGF Garantijų skyriaus dalį, todėl jam turėtų būti taikomi 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽³⁾, o nuo 2007 m. sausio 1 d.

– Europos žemės ūkio garantijų fondo, įsteigto 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, nustatyti mechanizmai ir procedūros ⁽⁴⁾.

(3) Atsižvelgiant į tai, kad atokiausiuose regionuose šiuo metu yra vykdomos plėtros programos, kuriomis siekiama padidinti jų žaliavinio cukraus gamybos konkurencingumą, ir juose gaminamas žaliavinis cukranendrių cukrus konkuruojant su trečiosiomis šalimis, kurioms netaikomas laikinas restruktūrizavimo mokestis, atokiausių regionų įmonėms šis reglamentas neturėtų būti taikomas.

(4) Šiame reglamente numatytos restruktūrizavimo priemonės turėtų būti finansuojamos padidinant laikiną mokestį cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamintojams, kuriems restruktūrizavimas vėliau duos naudos. Kadangi šis mokestis neištrauktas į jau įprastus bendro cukraus rinkos organizavimo mokesčius, jį surinkus gautos lėšos turėtų būti laikomos „asignuotomis įplaukomis“, kaip numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽⁵⁾.

(5) Reikėtų pradėti taikyti svarbią ekonominę paskatą, teiktiną kaip atitinkama restruktūrizavimo pagalba, mažiausio našumo cukraus gamybos įmonėms, kad jos nutrauktų gamybą pagal kvotas. Todėl reikėtų nustatyti restruktūrizavimo pagalbą, kuria būtų skatinama nutraukti gamybą pagal cukraus kvotas ir atsisakyti atitinkamų kvotų, tuo pačiu metu tinkamai atsižvelgiant į socialinius ir aplinkos apsaugos išpareigojimus, susijusius su gamybos nutraukimu. Pagalbą reikėtų teikti ketverius prekybos metus, siekiant gamybą sumažinti tiek, kad Bendrijoje būtų pasiekta rinkos pusiausvyra.

(6) Siekiant paremti runkelių, cukranendrių ir cikorijų augintojus, kurie turi atsisakyti gamybos, nes užsidarė gamyklų, kurioms jie anksčiau tiekė žaliavą, dalį restruktūrizavimo pagalbos reikėtų skirti šiems augintojams, o taip pat augintojams įrangą teikusiems rangovams, kad būtų kompensuoti dėl šių uždarymų atsirandantys nuostoliai, visų pirma investicijų į specializuotą įrangą vertės praradimas.

⁽¹⁾ 2006 m. sausio 19 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 26 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*).

⁽³⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 1290/2005 (OL L 209, 2005 8 11, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

- (7) Kadangi restruktūrizavimo mokesčiai į laikiną restruktūrizavimo fondą mokami tam tikrą laiką, būtina numatyti restruktūrizavimo pagalbos išmokų mokėjimo laikotarpį.
- (8) Sprendimą skirti restruktūrizavimo pagalbą turėtų priimti atitinkama valstybė narė. Įmonės, pasirengusios atsisakyti savo kvotų, šiai valstybei narei turėtų pateikti paraišką kartu su visa reikiama informacija, kad valstybė narė galėtų priimti sprendimą dėl pagalbos. Valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti tam tikrus socialinius ir aplinkosaugos reikalavimus, kad galėtų atsižvelgti į teikiamo atvejo ypatumus, su sąlyga, kad tokie reikalavimai netrukdo vykdyti restruktūrizavimo procesą.
- (9) Restruktūrizavimo pagalbos paraiškoje turėtų būti pateikiamas restruktūrizavimo planas. Šiame plane atitinkamai valstybei narei turėtų būti pateikiama visa reikiama techninė, socialinė, aplinkosauginė ir finansinė informacija, suteikianti galimybę nuspręsti dėl restruktūrizavimo pagalbos skyrimo. Valstybės narės turėtų imtis priemonių, būtinų reikiamai visų restruktūrizavimo elementų įgyvendinimo kontrolei užtikrinti.
- (10) Restruktūrizavimo proceso paveiktuose regionuose gali būti tikslinga skatinti ieškoti cukrinių runkelių ir cukranendrių auginimo bei cukraus gamybos alternatyvų. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę tam tikrą dalį restruktūrizavimo fondo lėšų skirti įvairinimo priemonėms finansuoti. Šios pagal nacionalinį restruktūrizavimo planą nustatytos priemonės gali būti identiškos tam tikroms priemonėms, kurios remiamos pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽¹⁾, ar priemonėms, kurios neprieštaruja Bendrijos teisei dėl valstybės pagalbos.
- (11) Siekiant paspartinti restruktūrizavimo procesą, reikėtų padidinti įvairinimui skirtą pagalbą, jei kvotos, kurių atsisakyta, viršija tam tikrus lygius.
- (12) Nuolatinės rafinavimo įmonės turėtų turėti galimybę prisitaikyti prie cukraus pramonės restruktūrizavimo. Prisitaikymą reikėtų remti teikiant pagalbą iš restruktūrizavimo fondo, jeigu valstybė narė patvirtina verslo planą, kuriame yra numatytas toks prisitaikymas. Atitinkamos valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teritorijoje veikiančioms nuolatinėms rafinavimo įmonėms pagalba būtų paskirstyta teisingai.
- (13) Tam tikrose valstybėse narėse susiklosčiusius ypatingus atvejus reikėtų spręsti skiriant pagalbą iš restruktūrizavimo fondo, su sąlyga, kad tai yra nacionalinės restruktūrizavimo programos dalis.
- (14) Kadangi finansavimas turėtų trukti trejus metus, visos būtinės finansinės priemonės iš restruktūrizavimo fondo nesuteikiamos iš karto. Todėl turėtų būti nustatytos pagalbos skyrimo ribojimo taisyklės.
- (15) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinas priemonės reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (16) Komisija turėtų būti įgaliota patvirtinti priemonės, reikalingas konkrečioms praktinėms problemoms išspręsti skubos atveju.
- (17) Iš restruktūrizavimo fondo bus finansuojamos priemonės, kurios dėl restruktūrizavimo mechanizmo pobūdžio nepatenka į Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas išlaidų kategorijas. Todėl tą reglamentą reikia atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Laikinas restruktūrizavimo fondas

1. Įsteigiamas laikinas fondas, skirtas Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimui (toliau – restruktūrizavimo fondas).

Restruktūrizavimo fondas yra Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Garantijų skyriaus dalis. Nuo 2007 m. sausio 1 d. jis bus Europos žemės ūkio garantijų fondo (toliau – EŽŪGF) dalis.

2. Iš restruktūrizavimo fondo yra finansuojamos išlaidos, susijusios su 3, 6, 7, 8, ir 9 straipsniuose numatytais priemonėmis.

3. 11 straipsnyje nurodytas laikinas restruktūrizavimo mokesčiai yra įplaukos, asignuojamos restruktūrizavimo fondui remiantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnio 2 dalimi.

Bet kokia suma, restruktūrizavimo fonde likusi po 2 dalyje nurodytų išlaidų finansavimo, yra priskiriama EŽŪGF.

⁽¹⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

4. Šis reglamentas netaikomas atokiausiems regionams, nurodytiems Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

- 1) „izogliukozė“ – produktas, gautas iš gliukozės arba jos poli-
merų, kurio ne mažiau kaip 10 % sausosios medžiagos ma-
sės sudaro fruktozė;
- 2) „inulino sirupas“ – tiesioginis produktas, gautas hidrolizės
būdu iš inulino arba oligofruktozės, kurio ne mažiau kaip
10 % sausosios medžiagos masės sudaro laisva arba sacharo-
zės pavidalo fruktozė, išreikštas cukraus/izogliukozės
ekvivalentais;
- 3) „tarpšakinis prekybos susitarimas“ – vienas iš toliau
apibrėžtų:
 - a) Bendrijos lygio susitarimas, sudarytas anksčiau nei bet
kuri kita nacionalinių įmonių organizacijų grupės ir na-
cionalinių pardavėjų organizacijų grupės tiekimo
sutartis,
 - b) susitarimas, sudarytas anksčiau nei bet kuri kita įmonių
ar atitinkamos valstybės narės pripažintos įmonių orga-
nizacijos ir atitinkamos valstybės narės pripažintos pa-
rdavėjų asociacijos tiekimo sutartis,
 - c) jeigu nėra jokio a arba b punktuose minėto susitarimo –
bendrovių įstatymo ir kooperatyvų įstatymo nuostatos,
jei jos reglamentuoja cukrų gaminančios bendrovės arba
kooperatyvo akcininkų ar narių vykdomą cukrinių run-
kelių tiekimą,
 - d) jeigu nėra jokio a arba b punkte nurodyto susitarimo –
susitarimai, sudaryti anksčiau nei tiekimo sutartis, jei su-
sitarimą pripažįstantys pardavėjai tiekia ne mažiau kaip
60 % visų įmonės superkamų runkelių cukraus gamybai
viename arba keliuose fabrikuose;

4) „prekybos metai“ – laikotarpis nuo spalio 1 d. iki kitų metų
rugsėjo 30 d. Išimties tvarka 2006–2007 prekybos metai
prasideda 2006 m. liepos 1 d.;

5) „nuolatinė rafinavimo įmonė“ – gamybos ūkinis vienetas:

- kurio vienintelė veikla yra importuoto žaliavinio cukra-
nendrių cukraus rafinavimas

arba

- kuriame 2004–2005 prekybos metais buvo rafinuota ne
mažiau kaip 15 000 tonų importuoto žaliavinio cukra-
nendrių cukraus;

6) „kvota“ – kvota cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamy-
bai, kuri yra skirta įmonei pagal 2006 m. vasario 20 d. Re-
glamento (EB) Nr. 318/2006 dėl bendro cukraus sektoriaus
rinkų organizavimo ⁽¹⁾ 7 straipsnio 2 dalį, 8 straipsnio 1 da-
lį, 9 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 11 straipsnį.

3 straipsnis

Restruktūrizavimo pagalba

1. Cukrų, izogliukozės ar inulino sirupą gaminančiai įmonei,
kuriai kvota buvo paskirta iki 2006 m. liepos 1 d., gali būti skirta
restruktūrizavimo pagalba už atsisakytos kvotos toną, jeigu per
vienesius iš 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 ir 2009–2010
prekybos metų ji:

- a) atsisako kvotos, kurią ji priskyrė vienam ar keliems savo fab-
rikams ir visiškai išmontuoja atitinkamų fabrikų gamybos
įrenginius,
- b) atsisako kvotos, kurią ji priskyrė vienam ar keliems savo fab-
rikams ir iš dalies išmontuoja atitinkamų fabrikų gamybos
įrenginius, ir nenaudoja atitinkamų fabrikų likusių gamybos
įrenginių produktų, kuriems taikomas bendras cukraus rin-
kos organizavimas, gamybai,

arba

- c) atsisako dalies kvotos, kurią ji priskyrė vienam ar keliems
savo fabrikams ir nenaudoja atitinkamų fabrikų gamybos
įrenginių žaliaviniam cukrui rafinuoti.

Ši paskutinė sąlyga netaikoma:

— vienintelei perdirbimo įmonei Slovėnijoje,

— vienintelei cukrinių runkelių perdirbimo įmonei
Portugalijoje,

veikiančioms 2006 m. sausio 1 d.

Šiame straipsnyje per 2005–2006 prekybos metus išmontuoti ga-
mybos įrenginiai laikomi išmontuoti per 2006–2007 prekybos
metus.

2. Restruktūrizavimo pagalba teikiama už tuos prekybos me-
tus, kuriais buvo atsisakyta kvotų pagal 1 dalį, ir tik už atsisakytų
ir neperskirstytų kvotų kieki.

Kvotų galima atsisakyti tik po konsultacijų pagal atitinkamus
tarpšakinius prekybos susitarimus.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

3. Visiškai išmontuojant gamybos įrenginius reikia:

- a) galutinai ir visiškai nutraukti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybą atitinkamuose gamybos įrenginiuose,
- b) uždaryti fabriką ar fabrikus ir išmontuoti jo (jų) gamybos įrenginius per 4 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytą terminą,

ir

- c) atkurti tinkamas fabriko teritorijos aplinkos sąlygas ir palengvinti darbuotojų perkėlimą į kitą darbą per 4 straipsnio 2 dalies f punkte nurodytą terminą. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytos įmonės prisiimtų išsipareigojimus, didesnius už Bendrijos teisėje nustatytus būtiniausius reikalavimus. Tačiau tokie išsipareigojimai neapriboja restruktūrizavimo fondo, kaip priemonės, veikimo.

4. Iš dalies išmontuojant gamybos įrenginius reikia:

- a) galutinai ir visiškai nutraukti cukraus, izogliukozės ir inulino sirupo gamybą atitinkamuose gamybos įrenginiuose,
- b) per 4 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytą terminą išmontuoti gamybos įrenginius, kurie nebebus naudojami naujai gamybai ir kurie buvo skirti ir naudojami a punkte nurodytų produktų gamybai,
- c) atkurti tinkamas fabriko teritorijos aplinkos sąlygas ir palengvinti darbuotojų perkėlimą į kitą darbą per 4 straipsnio 2 dalies f punkte nurodytą terminą, jei tai yra būtina nutraukus a punkte nurodytų produktų gamybą. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodytos įmonės prisiimtų išsipareigojimus, didesnius už Bendrijos teisėje nustatytus būtiniausius reikalavimus. Tačiau tokie išsipareigojimai neapriboja restruktūrizavimo fondo, kaip priemonės, veikimo.

5. Restruktūrizavimo pagalba už atsisakytos kvotos toną sudaro:

- a) 1 dalies a punkte nurodytu atveju:

- 730,00 EUR 2006–2007 prekybos metams,
- 730,00 EUR 2007–2008 prekybos metams,
- 625,00 EUR 2008–2009 prekybos metams,
- 520,00 EUR 2009–2010 prekybos metams.

- b) 1 dalies b punkte nurodytu atveju:

- 547,50 EUR 2006–2007 prekybos metams,
- 547,50 EUR 2007–2008 prekybos metams,
- 468,75 EUR 2008–2009 prekybos metams,
- 390,00 EUR 2009–2010 prekybos metams.

- c) 1 dalies c punkte nurodytu atveju:

- 255,50 EUR 2006–2007 prekybos metams,
- 255,50 EUR 2007–2008 prekybos metams,
- 218,75 EUR 2008–2009 prekybos metams,
- 182,00 EUR 2009–2010 prekybos metams.

6. 5 dalyje nustatytos atitinkamos restruktūrizavimo pagalbos bent 10 % dydžio suma skiriama:

- cukrinių runkelių, cukranendrių ir cikorių augintojams, patiekusiems šiuos produktus per laikotarpį, einantį prieš 2 dalyje nurodytus prekybos metus, cukraus ar inulino sirupo gamybai pagal atitinkamas kvotas, kurių buvo atsisakyta,

ir

- įrangą tiekiantiems rangovams, kurie yra fiziniai asmenys ar įmonės, dirbusios su žemės ūkio paskirties įranga pagal sutartį pirmoje įtraukoje nurodytu laikotarpiu toje įtraukoje nurodytiems augintojams dėl toje įtraukoje nurodytų produktų.

Pasikonsultavusios su suinteresuotomis šalimis valstybės narės nustato pirmoje pastraipoje nurodytą taikytiną procentinį dydį bei laikotarpį, jeigu užtikrinama 4 straipsnio 3 dalyje nurodyto restruktūrizavimo plano elementų ekonomiškai pagrįsta pusiausvyra.

Valstybės narės skiria pagalbą remdamosi objektyviais ir nediskriminuojančiais kriterijais, atsižvelgdamos į dėl restruktūrizavimo proceso patirtus nuostolius.

Dėl pirmos ir antros pastraipų taikymo reikalinga suma atskaitoma iš 5 dalyje nurodytos taikytinos sumos.

4 straipsnis

Restruktūrizavimo pagalbos paraiškos

1. Restruktūrizavimo pagalbos paraiškos atitinkamai valstybei narei pateikiamos iki sausio 31 d. prieš tuos prekybos metus, kuriais turi būti atsisakyta kvotos.

Tačiau paraiškos dėl 2006–2007 prekybos metų pateikiamos iki 2006 m. liepos 31 d.

2. Restruktūrizavimo pagalbos paraiškose turi būti:

- a) restruktūrizavimo planas;
- b) patvirtinimas, kad restruktūrizavimo planas yra parengtas konsultuojantis su cukrinių runkelių, cukranendrių ir cikorių augintojais;
- c) įsipareigojimas atsisakyti atitinkamos kvotos konkrečiais prekybos metais;
- d) 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytu atveju – įsipareigojimas per atitinkamos valstybės narės nustatytą laikotarpį visiškai išmontuoti gamybos įrenginius;
- e) 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu atveju – įsipareigojimas per atitinkamos valstybės narės nustatytą laikotarpį iš dalies išmontuoti gamybos įrenginius ir nenaudoti gamybos vietos ir likusių įrenginių produktų, kuriems taikomas bendras cukraus rinkos organizavimas, gamybai;
- f) 3 straipsnio 1 dalies a punkte ir 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais – įsipareigojimas per atitinkamos valstybės narės nustatytą laikotarpį įvykdyti reikalavimus, nustatytus atitinkamai 3 straipsnio 3 dalies c punkte ir 3 straipsnio 4 dalies c punkte;
- g) 3 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytu atveju – įsipareigojimas nenaudoti gamybos įrenginių žaliavinio cukraus rafinavimui.

Pagal c–g punktus atsirandančių įsipareigojimų laikomasi, jei priimtas sprendimas skirti pagalbą, kaip nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje.

3. 2 dalies a punkte nurodytame restruktūrizavimo plane turi būti bent jau:

- a) pateikti numatomi tikslai ir veiksmai, parodant jų racionalią ekonominę pusiausvyrą, taip pat jų atitikimą Komisijos patvirtintiems restruktūrizavimo fondo ir kaimo plėtros politikos atitinkamame regione tikslams,
- b) pagalba, kuri turi būti skirta cukrinių runkelių, cukranendrių ar cikorių augintojams ir, prireikus, įrangą teikiantiems rangovams pagal 3 straipsnio 6 dalį,
- c) visas atitinkamų gamybos įrenginių techninis aprašymas,

- d) verslo planas, kuriame išsamiai nurodyti fabriko ar fabriko uždarymo, taip pat dalinio ar visiško gamybos įrenginių išmontavimo būdai, tvarkaraštis ir sąnaudos,
- e) jei reikia, suplanuotos investicijos,
- f) socialinis planas, kuriame išsamiai nurodyti planuojami veiksmai, pirmiausia susiję su atitinkamų darbuotojų perkvalifikavimu, perkėlimu į kitą darbą ir ankstyvu išėjimu į pensiją ir, jei taikoma, konkrečiais nacionaliniais reikalavimais, nustatytais pagal 3 straipsnio 3 dalies c punktą arba 3 straipsnio 4 dalies c punktą,
- g) aplinkosaugos planas, kuriame išsamiai nurodyti planuojami veiksmai, pirmiausia susiję su privalomais aplinkosaugos reikalavimais ir, jei taikoma, su konkrečiais nacionaliniais reikalavimais, nustatytais pagal 3 straipsnio 3 dalies c punktą arba 3 straipsnio 4 dalies c punktą,
- h) finansinis planas, kuriame išsamiai nurodytos visos su restruktūrizavimo planu susijusios sąnaudos.

5 straipsnis

Sprendimas dėl restruktūrizavimo pagalbos ir kontrolės priemonių

1. Iki vasario mėn. pabaigos prieš 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus prekybos metus valstybės narės nusprendžia dėl restruktūrizavimo pagalbos skyrimo. Tačiau sprendimas dėl 2006–2007 prekybos metų priimamas iki 2006 m. rugsėjo 30 d.

2. Restruktūrizavimo pagalba skiriama, jei valstybė narė, atlikusi išsamų patikrinimą, nustatė, kad:

- paraiškoje yra 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti elementai;
- restruktūrizavimo plane yra 4 straipsnio 3 dalyje nurodyti elementai;
- restruktūrizavimo plane aprašytos priemonės ir veiksmai neprieštarauja atitinkamiems Bendrijos ir nacionalinės teisės aktams;
- pagal iš Komisijos gautą informaciją restruktūrizavimo fonde yra reikiamų finansinių išteklių.

3. Jei neįvykdyta viena ar daugiau iš 2 dalies pirmose trijose įtraukose nustatytų sąlygų, restruktūrizavimo pagalbos paraiška grąžinama pareiškėjui. Pareiškėjas informuojamas apie neįvykdytas sąlygas. Pareiškėjas gali atsiimti arba papildyti paraišką.

4. Nepaisant kontrolės išpareigojimų, nurodytų Reglamente (EB) Nr. 1290/2005, valstybės narės stebi, kontroliuoja ir tikrina restruktūrizavimo pagalbos įgyvendinimą, kaip patvirtinta.

6 straipsnis

Įvairinimui skirta pagalba

1. Pagalba įvairinimo priemonėms regionuose, kuriuos paveikė cukraus pramonės restruktūrizavimas, gali būti suteikta bet kurioje valstybėje narėje, atsižvelgiant į toje valstybėje narėje įsisteigusių įmonių atsisakytas cukraus kvotas vienais iš šių prekybos metų: 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 ir 2009–2010.

2. Visa pagalbos suma, kuri gali būti skirta valstybei narei, nustatoma taip:

- 109,50 EUR už 2006–2007 prekybos metais atsisakytos cukraus kvotos toną;
- 109,50 EUR už 2007–2008 prekybos metais atsisakytos cukraus kvotos toną;
- 93,80 EUR už 2008–2009 prekybos metais atsisakytos cukraus kvotos toną;
- 78,00 EUR už 2009–2010 prekybos metais atsisakytos cukraus kvotos toną.

3. Valstybės narės, nusprendusios skirti 1 dalyje minėtą pagalbą įvairinimo priemonėms arba 9 straipsnyje minimą pereinamojo laikotarpio pagalbą, parengia nacionalines restruktūrizavimo programas, išsamiai išdėstančias įvairinimo priemones, kurių turi būti imtasi atitinkamuose regionuose, ir apie tokias programas praneša Komisijai.

4. Nepaisant 5 dalies, norint gauti 1 dalyje nurodytą pagalbą, įvairinimo priemonės turi atitikti vieną ar daugiau priemonių, numatytų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 nustatytas 1 ir 3 kryptis.

Valstybės narės nustato kriterijus, pagal kuriuos būtų atskiriamos priemonės, kurioms gali būti skirta pagalba įvairinimui, nuo priemonių, kurioms gali būti skirta Bendrijos parama pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005.

1 dalyje nurodyta pagalba negali viršyti pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 70 straipsnio 3 dalies a punktą nustatytą EŽŪFKP įnašo viršutinį ribą.

5. Įvairinimo priemonėms, kurios skiriasi nuo priemonių, numatytų pagal Reglamentą (EB) Nr. 1698/2005 nustatytas 1 ir 3 kryptis, taip pat gali būti skirta 1 dalyje nurodyta pagalba, su sąlyga, kad jos atitinka Sutarties 87 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus ir pirmiausia Komisijos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui nustatytus pagalbos intensyvumo ir reikalingų atitikimo kriterijus.

6. Valstybės narės neskiria nacionalinės pagalbos šiame straipsnyje numatytoms įvairinimo priemonėms. Tačiau, jei pagal 4 dalies trečioje pastraipoje nurodytas viršutines ribas įvairinimui būtų galima skirti 100 % pagalbos, atitinkamos valstybės narės įnašas sudaro bent 20 % reikalavimus atitinkančių išlaidų. Šiuo atveju Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi.

7 straipsnis

Papildoma įvairinimui skirta pagalba

1. Visa valstybei narei skirtos pagalbos suma pagal 6 straipsnio 2 dalį padidinama:

- 50 %, kai atsisakyta bent 50 %, bet mažiau kaip 75 % tai valstybei narei Reglamento (EB) Nr. 318/2006 III priede nustatytos nacionalinės cukraus kvotos;
- dar 25 %, kai atsisakyta bent 75 %, bet mažiau kaip 100 % tai valstybei narei Reglamento (EB) Nr. 318/2006 III priede nustatytos nacionalinės cukraus kvotos;
- dar 25 %, kai visiškai atsisakyta tai valstybei narei Reglamento (EB) Nr. 318/2006 III priede nustatytos nacionalinės cukraus kvotos.

Didinama tais prekybos metais, kuriais atsisakyta nacionalinės cukraus kvotos kiekis konkrečiu atveju siekia 50, 75 ar 100 %.

2. Atitinkama valstybė narė nusprendžia, ar pagalba, atitinkanti 1 dalyje nustatytą padidinimą, turi būti skiriama 6 straipsnio 1 dalyje nurodytoms įvairinimo priemonėms ir (arba) cukrinių runkelių ar cukranendrių augintojams, atsisakantiems gamybos restruktūrizacijos paveiktuose regionuose. Pagalba augintojams skiriama remiantis objektyviais ir nediskriminuojančiais kriterijais.

8 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio pagalba nuolatinėms rafinavimo įmonėms

1. Pereinamojo laikotarpio pagalba nuolatinėms rafinavimo įmonėms skiriama siekiant sudaryti sąlygas joms prisitaikyti prie Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo.

2. Šiam tikslui iš viso ketveriems prekybos metams, t. y. 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 ir 2009–2010, skiriama 150 milijonų EUR suma.

Pirmojoje pastraipoje nustatyta suma padalijama taip:

- 94,3 milijonų EUR nuolatinėms rafinavimo įmonėms Jungtinėje Karalystėje,
- 24,4 milijonų EUR nuolatinėms rafinavimo įmonėms Portugalijoje,
- 5,0 milijonų EUR nuolatinėms rafinavimo įmonėms Suomijoje,
- 24,8 milijonų EUR nuolatinėms rafinavimo įmonėms Prancūzijoje,
- 1,5 milijonų EUR nuolatinėms rafinavimo įmonėms Slovėnijoje,

3. Pagalba skiriama atsižvelgiant į valstybės narės patvirtiną verslo planą, susijusį su nuolatinės rafinavimo įmonės prisitaikymu prie cukraus pramonės restruktūrizavimo.

Valstybės narės skiria pagalbą remdamosi objektyviais ir nediskriminuojančiais kriterijais.

9 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio pagalba tam tikroms valstybėms narėms

Pagal 6 straipsnio 3 dalyje nurodytą nacionalinę restruktūrizavimo programą:

- a) Austrijai skiriama ne didesnė kaip 9 milijonų EUR pagalba investicijoms į cukrinių runkelių surinkimo centrus ir kitą dėl restruktūrizavimo reikalingą logistinę infrastruktūrą;
- b) Švedijai skiriama ne didesnė kaip 5 milijonų EUR pagalba tiesioginei arba netiesioginei cukrinių runkelių augintojų Gotlande ir Olande, atsisakančių cukraus gamybos pagal nacionalinį restruktūrizavimo procesą, naudai.

10 straipsnis

Finansiniai apribojimai

1. Pagalba, nurodyta 3, 6, 7, 8 ir 9 straipsniuose, kurios prašoma 2006–2007, 2007–2008, 2008–2009 ar 2009–2010 prekybos metams, skiriama tik neviršijant restruktūrizavimo fonde esančių asignavimų.

2. Tais atvejais, kai atsižvelgiant į prekybos metams pateiktas paraiškas, kurios, atitinkamos valstybės narės nuomone, atitinka reikalavimus, bendra skirtina pagalbos suma viršija tiems prekybos metams nustatytą ribą, pagalba bus skiriama remiantis chronologine paraiškų pagalbai gauti pateikimo tvarka („pirmas atėjai, pirmas gavai“ principas).

3. 6, 7, 8 ir 9 straipsniuose nurodyta pagalba nepriklauso nuo 3 straipsnyje nurodytos pagalbos.

4. 3 straipsnyje nurodyta restruktūrizavimo pagalba išmoka dviem dalimis:

— 40 % 3 straipsnio 2 dalyje nurodytų prekybos metų birželio mėn.,

ir

— 60 % sekančių prekybos metų vasario mėn.

Tačiau Komisija gali nuspręsti antroje iš ankstesnių įtraukų nurodytą dalį padalinti į dvi išmokas taip:

— pirma išmoka sekančių prekybos metų vasario mėn.,

ir

— antra išmoka vėliau, kai į restruktūrizavimo fondą bus įmokėti reikiami finansiniai ištekliai.

5. Komisija gali nuspręsti atidėti 6, 7, 8 ir 9 straipsniuose nurodytos pagalbos mokėjimą iki tol, kol į restruktūrizavimo fondą bus įmokėti reikiami finansiniai ištekliai.

11 straipsnis

Laikinas restruktūrizavimo mokestis

1. Laikiną restruktūrizavimo mokestį kiekvienais prekybos metais už kvotos toną moka tos įmonės, kurioms yra skirta kvota.

Kvotos, kurių įmonė atsisakė nuo konkrečių prekybos metų pagal 3 straipsnio 1 dalį, nėra apmokestinamos laikinu restruktūrizavimo mokesčiu tais ir sekančiais prekybos metais.

2. Nustatomas toks laikinas restruktūrizavimo mokestis cukrui ir inulino sirupui:

— 126,40 EUR už kvotos toną 2006–2007 prekybos metais,

— 173,8 EUR už kvotos toną 2007–2008 prekybos metais,

12 straipsnis

Išsamios taisyklės

— 113,3 EUR už kvotos toną 2008–2009 prekybos metais.

Nustatoma laikino restruktūrizavimo mokesčio izogliukozei vieneriems prekybos metams suma yra lygi 50 % pirmoje pastraipoje je nustatytos sumos.

Išsamios šio reglamento, ypač 3 straipsnyje numatytų reikalavimų, įgyvendinimo taisyklės ir priemonės, reikalingos pereinamojo laikotarpio sunkumams spręsti, priimamos Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 13 straipsnyje nurodyta tvarka, arba, nuo 2007 m. sausio 1 d., Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 41 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Valstybės narės yra atsakingos Bendrijai už laikino restruktūrizavimo mokesčio surinkimą savo teritorijoje.

13 straipsnis

Specialios priemonės

Valstybės narės laikiną restruktūrizavimo mokestį į restruktūrizavimo fondą sumoka dviem dalimis taip:

— 60 % iki atitinkamų prekybos metų kovo 31 d.,

Priemonės, kurios ypatingais atvejais yra būtinos ir pateisinamos, kad būtų išspręstos praktinės ir konkrečios problemos, patvirtinamos Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 13 straipsnyje nurodyta tvarka arba, nuo 2007 m. sausio 1 d., Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 41 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

ir

— 40 % iki sekančių prekybos metų lapkričio 30 d.

Tokios priemonės gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento nuostatų, tačiau tik tiek ir tokiu laikotarpiu, kiek yra būtina.

4. Jeigu laikinas restruktūrizavimo mokestis nesumokamas iki nurodytos datos, Komisija, pasitarusi su Žemės ūkio fondų komitetu, nesumokėtam restruktūrizavimo mokesčiui lygią sumą išskaito iš Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 14 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnio 2 dalyje nurodytų mėnesinių išankstinių išmokų, skirtų atitinkamos valstybės narės padarytoms išlaidoms padengti. Prieš priimdama sprendimą Komisija suteikia valstybei narei galimybę per dvi savaites pateikti savo pastabas. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2040/2000 ⁽¹⁾ 14 straipsnio nuostatos netaikomos.

14 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 iš dalies keičiamas taip:

5. Visą pagal 3 dalį mokėtiną laikino restruktūrizavimo mokesčio sumą valstybė narė paskirsto jos teritorijoje esančioms įmonėms pagal paskirstytas kvotas per atitinkamus prekybos metus.

Įmonės laikiną restruktūrizavimo mokestį moka dviem dalimis taip:

— 60 % iki atitinkamų prekybos metų vasario mėn. pabaigos,

1) 3 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„e) restruktūrizavimo pagalbą, įvairinimui skirtą pagalbą, papildomą įvairinimui skirtą pagalbą ir pereinamojo laikotarpio pagalbą, numatytą 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006, nustatančio laikiną Bendrijos cukraus pramonės restruktūrizavimo schemą ^(*), 3, 6, 7, 8 ir 9 straipsniuose.

^(*) OL L 58, 2006 2 28, p. 42.“;

ir

— 40 % iki sekančių prekybos metų spalio 31 d.

2) 34 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„c) pagal Reglamentą (EB) Nr. 320/2006 surinktas laikinas restruktūrizavimo mokestis.“

⁽¹⁾ OL L 244, 2000 9 29, p. 27.

- b) 2 dalyje žodžiai „1 dalies a ir b punktuose nurodytos sumos“ pakeičiami žodžiais „1 dalies a, b ir c punktuose nurodytos sumos.“;

15 straipsnis

Įsigaliojimas

- c) pridedama ši dalis:

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

- „3) Šio reglamento nuostatos šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms asignuotoms įplaukoms taikomos *mutatis mutandis*.“

Jis taikomas nuo 2006 m. liepos 1 d. Tačiau 12 ir 13 straipsniai taikomi nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. vasario 20 d..

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. PRÖLL
